

P.Z. br. 310

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/26-01/60

URBROJ: 65-26-8

Zagreb, 9. listopada 2026.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 9. listopada 2026. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra poljoprivrede, šumarstva i ribarstva Davida Vlajčića i državne tajnike Tugomira Majdaka, Zdravka Tušeka, Ivana Matijevića i Marinka Belju.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/26-01/25
URBROJ: 50301-27/38-26-12

Zagreb, 9. listopada 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i ministra poljoprivrede, šumarstva i ribarstva Davida Vlajčića i državne tajnike Tugomira Majdaka, Zdravka Tušeka, Ivana Matijevića i Marinka Belju.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O LOVSTVU

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O LOVSTVU

Članak 1.

U Zakonu o lovstvu („Narodne novine“, br. 99/18., 32/19., 32/20. i 127/24. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), u članku 10. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Hrvatski lovački savez (u daljnjem tekstu: HLS) je dobrovoljna nacionalna udruga koju čine lovački savezi županija i Grada Zagreba, lovačke udruge, lovci te druge pravne osobe čija je djelatnost vezana uz lovstvo i određene su Statutom HLS-a.“.

Članak 2.

U članku 12. stavku 3. riječi: „te na zemljištu u vlasništvu pravne ili fizičke osobe, minimalne površine od 500 ha“ brišu se.

Članak 3.

U članku 15. stavku 1. broj: „500“ zamjenjuje se brojem: „1000“.

Članak 4.

U članku 21. stavku 1. podstavku 1. riječi: „članka 22. stavka 1. podstavka 2. i članka 24. stavka 4. točaka 2. i 3.“ zamjenjuju se riječima: „članka 22. stavka 1. podstavka 2., članka 57. stavka 1. i članka 58. stavka 1.“.

Članak 5.

U članku 23. stavku 1. riječ: „deset“ zamjenjuje se brojem: „20“.

U stavku 5. iza riječi: „lova“ dodaju se riječi: „koja ne može biti veća od dvostrukog iznosa početne cijene naknade za pravo lova“.

Iza stavka 10. dodaju se novi stavci 11. i 12. koji glase:

„(11) Prednost u davanju lovišta u zakup ima prethodni koncesionar kojem je ugovor o koncesiji prava lova na lovištu koje je predmet natječaja istekao, uz uvjet ispunjavanja uvjeta natječaja i prihvaćanja najviše ponuđene naknade za pravo lova.“

(12) Ako se na natječaj ne javi prethodni koncesionar iz stavka 11. ovoga članka ili on ne ispunjava uvjete natječaja ili ne prihvati najvišu ponuđenu naknadu za pravo lova, prednost ima domicilna udruga s većim brojem članova s važećom lovačkom iskaznicom koji imaju prebivalište najmanje tri godine prije objave natječaja na području obuhvaćenom granicom lovišta koje je predmet natječaja, uz uvjet ispunjavanja uvjeta natječaja i prihvaćanja najviše ponuđene naknade za pravo lova.“.

Dosadašnji stavak 11. postaje stavak 13.

Članak 6.

U članku 24. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Lovozakupnik je dužan za uredno izvršenje obveza preuzetih ugovorom o pravu lova osigurati financijska sredstva u iznosu godišnje naknade za pravo lova, garancijom banke ili avaliranom mjenicom.“.

Članak 7.

Iza članka 25. dodaje se članak 25.a koji glasi:

„Članak 25.a

(1) Visina ugovorene godišnje naknade za zakup prava lova u državnim i zajedničkim lovištima usklađuje se tijekom svake pete godine trajanja ugovora i prilikom produljenja zakupa prava lova.

(2) Usklađivanje iz stavka 1. ovoga članka provodi se primjenom referentnog iznosa koji predstavlja 50 % iznosa prosječne cijene po ha za zakup prava lova za državna i zajednička lovišta tijekom petogodišnjeg razdoblja koje prethodi godini usklađenja.

(3) Ako je ugovorena naknada po ha niža od referentnog iznosa iz stavka 2. ovoga članka, smatra se da su ispunjeni uvjeti te se ugovorena naknada usklađuje s navedenim referentnim iznosom.

(4) Bez usklađivanja iz stavka 3. ovoga članka nije dopuštena provedba zakupa prava lova niti produljenje zakupa prava lova.

(5) Ako je ugovorena naknada po ha jednaka ili viša od referentnog iznosa iz stavka 2. ovoga članka, iznos godišnje naknade ne podliježe usklađivanju.

(6) Ministarstvo jednom godišnje, a najkasnije do 31. siječnja tekuće godine, na mrežnim stranicama Ministarstva objavljuje podatke o referentnom iznosu iz stavka 2. ovoga članka.

(7) Davatelji prava lova dužni su najkasnije do 15. veljače tekuće godine u Središnju lovnu evidenciju unijeti usklađenu naknadu za pravo lova.

(8) Odredba o usklađivanju visine ugovorene godišnje naknade obvezni je sadržaj ugovora o zakupu prava lova na državnim i zajedničkim lovištima.“.

Članak 8.

U članku 26. stavku 1. riječ: „deset“ zamjenjuje se brojem: „20“.

Članak 9.

U članku 27. stavcima 1. i 2. riječi: „Republike Hrvatske“ brišu se.

Članak 10.

U članku 28. stavku 2. riječi: „točke 1.“ brišu se.

Članak 11.

U članku 29. stavku 1. točki 4. riječi: „članka 22. stavka 1. podstavaka 1., 2. i 3. te članka 24. stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „članka 22. stavka 1. podstavaka 1. do 3., članka 24. stavka 4., članka 57. stavka 1. i članka 58. stavka 1.“.

Članak 12.

U članku 31. stavku 1. točke 3. i 4. mijenjaju se i glase:

„3. 10 % u državni proračun na račun Ministarstva za provedbu ovoga Zakona

4. 50 % sredstava na račun županija i Grada Zagreba za financiranje mjera određenih ovim Zakonom i aktima donesenim na temelju njega.“.

U stavku 5. podstavak 1. briše se.

Dosadašnji podstavci 2. do 8. postaju podstavci 1. do 7.

U stavku 6. podstavku 5. na kraju rečenice briše se točka i dodaju se podstavci 6. do 11. koji glase:

„– osiguranje za štete od divljači

– dodjela pomoći za ublažavanje i djelomično uklanjanje posljedica nastalih od divljači

– financiranje troškova rada županijskih povjerenstava za procjenu šteta od divljači

– isplata utvrđenog, a neisplaćenog iznosa štete u skladu s člankom 82.a ovoga Zakona

– unaprjeđenje i razvoj lovstva

– unaprjeđenje lovnog gospodarenja.“.

Članak 13.

U članku 33. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Odredbe članka 24. stavka 3., članaka 28. i 29., članka 57. stavka 1. i članka 58. stavka 1. ovoga Zakona odgovarajuće se primjenjuju i na zakup prava lova na privatnom lovištu.“.

Članak 14.

U članku 37. iza stavka 8. dodaju se stavci 9. do 14. koji glase:

„(9) Visina godišnje naknade za koncesiju prava lova usklađuje se tijekom svake pete godine trajanja ugovora za cijelo razdoblje trajanja ugovora o koncesiji prava lova, korištenjem prosječnog petogodišnjeg indeksa potrošačkih cijena kojeg objavljuje Državni zavod za statistiku u siječnju tekuće godine za prethodnu godinu.

(10) Usklađivanje iz stavka 9. ovoga članka provodi se u slučaju kada je prosječni petogodišnji indeks potrošačkih cijena jednak ili veći od 105,0 u odnosu na prethodnu godinu i to za indeks tog uvećanja.

(11) Bez usklađivanja iz stavka 9. ovoga članka nije dopuštena provedba koncesije prava lova.

(12) Ministarstvo jednom godišnje, a najkasnije do 31. siječnja tekuće godine, na mrežnim stranicama Ministarstva objavljuje podatke o prosječnom petogodišnjem indeksu potrošačkih cijena.

(13) Ministarstvo je dužno najkasnije do 15. veljače tekuće godine u Središnju lovnu evidenciju unijeti usklađenu naknadu za pravo lova.

(14) Odredba o usklađivanju visine ugovorene godišnje naknade obvezni je sadržaj ugovora o koncesiji prava lova.“.

Članak 15.

U članku 42. stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Odredbe članka 22., članka 24. stavaka 2. do 4., članka 25., članaka 28. do 31., članka 57. stavka 1. i članka 58. stavka 1. ovoga Zakona odgovarajuće se primjenjuju na ugovore iz stavaka 3. i 5. ovoga članka.”.

Članak 16.

U članku 45. stavku 2. riječi: „članka 22. stavka 1. podstavka 2. i članka 24. stavka 4. točaka 2. i 3.” zamjenjuju se riječima: „članka 22. stavka 1. podstavka 2., članka 57. stavka 1. i članka 58. stavka 1.”.

Članak 17.

U članku 47. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, program zaštite divljači se ne donosi za neograđene javne ceste.“.

Članak 18.

U članku 55. stavku 1. iza podstavka 5. točka se briše i dodaje se podstavak 6. koji glasi:

„- prihranjivati ili primamljivati divljač na površinama na kojima to nije odredio lovoovlaštenik.“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Iznimno od stavka 1. podstavka 1. ovoga članka, Ministarstvo može dopustiti odstupanje od stavka 1. podstavka 1. ovoga članka, ako je potrebno provesti mjere propisane člankom 54. točkom 8., člankom 63. stavkom 1. i člankom 64. ovoga Zakona.“.

Članak 19.

U članku 66. stavku 1. točki 15. riječi: „poluautomatskim oružjem sa spremnikom koji može sadržavati više od dva naboja“ zamjenjuju se riječima: „poluautomatskim vatrenim oružjem sa središnjom udarnom iglom sa spremnikom u kojem se nalazi više od dva naboja“.

Članak 20.

Članak 67. mijenja se i glasi:

„(1) Divljač smije loviti lovac koji ima važeću lovačku iskaznicu i prethodno izdano dopuštenje lovoovlaštenika.

(2) Divljač smije odstrjeljivati lovac koji uz navedeno u stavku 1. ovoga članka ima i sukladno propisima kojima se regulira nabava i posjedovanje oružja građana važeći oružni list za držanje i nošenje oružja u svrhu lova ili važeće odobrenje za nabavu oružja za oružje koje je osoba nabavila u svrhu lova.

(3) Zabranjeno je kretanje lovištem s oružjem bez prethodno izdanog dopuštenja lovoovlaštenika.

(4) Lovačku iskaznicu izdaje HLS osobi koja je položila lovački ispit.

(5) Uvjete i način lova, nošenje lovačkog oružja, obrazac lovačke iskaznice te način izdavanja lovačke iskaznice, obrasca dopuštenja za lov i evidencije o obavljenom lovu ministar propisuje pravilnikom.“.

Članak 21.

U članku 72. iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

„(6) Sredstva za otkup trofeja iz stavka 2. ovoga članka osigurava HLS.“.

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 7.

Članak 22.

Članak 73. mijenja se i glasi:

„(1) Izobrazbu i polaganje ispita za lovca, lovočuvara i ocjenjivača trofeja divljači provodi HLS i druge pravne osobe koje ovlasti Ministarstvo.

(2) O davanju ovlaštenja pravnim osobama iz stavka 1. ovoga članka na temelju podnesenog zahtjeva Ministarstvo odlučuje rješenjem.

(3) Pravo upisa u program osposobljavanja za lovca ima državljanin Republike Hrvatske s navršених 18 godina i završenom osnovnom školom te završenim programom i položenim posebnim ispitom iz balistike i sigurnog rukovanja lovačkim oružjem kojeg provodi HLS.

(4) Pravo upisa u program osposobljavanja za lovočuvara i ocjenjivača trofeja divljači ima državljanin Republike Hrvatske sa završenim programom i položenim posebnim ispitom za lovca.

(5) Osobama koje su tijekom višeg ili visokog obrazovanja završile odgovarajući studijski program iz lovstva HLS će izdati uvjerenje o položenom lovačkom ispitu nakon završenog programa i položenog posebnog ispita iz balistike i sigurnog rukovanja lovačkim oružjem.

(6) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Program osposobljavanja i način polaganja ispita za lovca, lovočuvara i ocjenjivača trofeja, program osposobljavanja i način polaganja ispita iz balistike i sigurnog rukovanja lovačkim oružjem, način izdavanja uvjerenja, oblik uvjerenja, način vođenja upisnika o izdanim uvjerenjima o osposobljenosti ministar propisuje pravilnikom.“.

Članak 23.

U članku 74. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, divljač stradal u prometu na neograđenim javnim cestama zbrinjava lovoovlaštenik najbližeg lovišta kojeg obavijesti upravitelj cesta, a upravitelj cesta dužan je nakon provedbe sanitarno-prometnih mjera u skladu s posebnim propisima osigurati nesmetano zbrinjavanje.“.

Članak 24.

U članku 75. stavku 5. broj: „1“ zamjenjuje se brojem: „3“.

Članak 25.

U članku 76. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) U pogledu uzroka i odgovornosti za štetu od divljači i na divljači vrijede odredbe ove glave Zakona.“.

Članak 26.

U članku 77. stavku 1. podstavak 5. mijenja se i glasi:

„– uporaba mehaničkih, električnih i kemijskih zaštitnih sredstava, vidljivih i zvučnih plašila, elektroničkih detektora divljači, kao i sve ostale prikladne, djelotvorne i uobičajene mjere zaštite za određeno područje i vrstu divljači.“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Nadležno tijelo utvrđuje uobičajene mjere iz stavka 1. ovoga članka za područje svoje županije koje je dužan provoditi lovoovlaštenik i mjere koje je dužan provoditi korisnik zemljišta, nadzire njihovu provedbu i javno ih objavljuje najkasnije do 31. ožujka za iduću lovnu godinu.“.

U stavku 3. točki 3. na kraju rečenice briše se točka i dodaju se točke 4. do 6. koje glase:

- „4. donijeti rješenje o dodatnom utvrđivanju brojnog stanja divljači
- 5. donijeti rješenje o izgonu divljači s ugroženog zemljišta
- 6. donijeti rješenje o provedbi mjera iz stavka 1. ovoga članka pravnoj ili fizičkoj osobi (obrtniku) osposobljenoj za lov na trošak lovoovlaštenika, ako lovoovlaštenik ne provodi, općenito neuredno provodi ili ne ispunjava mjere i radnje propisane stavkom 1. ovoga članka.“.

Članak 27.

Članak 79. mijenja se i glasi:

„(1) U svrhu sprječavanja šteta oštećenik je dužan, na primjeren način i na svoj trošak, kao dobar gospodar, pravodobno poduzeti razumne mjere, dopuštene radnje samopomoći i zahvate u svrhu zaštite svoje imovine od nastanka ili smanjenja takve štete, pri čemu te mjere, radnje i zahvati, ovisno o okolnostima konkretnog slučaja, mogu obuhvatiti:

- ograđivanje dobara
- ciljano čuvanje dobara i istjerivanje divljači
- provedbu agrotehničkih mjera
- priopćavanje bez odgađanja o započetoj šteti i okolnostima koje mogu utjecati na poduzimanje mjera za sprječavanje ili smanjenje šteta
- upotrebu mehaničkih, električnih i kemijskih zaštitnih sredstava.

(2) Oštećenik koji pravodobno ne poduzme razumne mjere, dopuštene radnje samopomoći i zahvate, koji ne dopusti lovoovlašteniku provođenje mjera kojima se sprječava nastanak štete od divljači, koji odstrani sredstva za sprječavanje štete ili koji namjerno ošteti ili odstrani objekte koji služe za sprječavanje šteta nema pravo na naknadu sveukupne štete koju prouzroči divljač.“.

Članak 28.

U članku 80. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Za štetu koju prouzroči divljač odgovara lovoovlaštenik odnosno korisnik nelovne površine, ali samo ako je oštećenik postupio u skladu s člankom 79. ovoga Zakona te kao dobar gospodar zaštitio svoju imovinu, a teret dokazivanja pravodobnog poduzimanja razumnih mjera, dopuštenih radnji samopomoći i zahvata iz toga članka je na oštećeniku.“.

Stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) Za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se po osnovi krivnje na sljedeći način:

- vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje sigurnosti prometa na cestama i prometnim znakovima opasnosti ili izričitim naredbama
- lovoovlaštenik, u čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja skupnog lova.

Iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi:

„(7) Ako se utvrdi da na strani vozača i lovoovlaštenika nema krivnje jer su poduzeli sve radnje koje su u njihovoj moći i razumne mjere smanjenja rizika da do štete ne bi došlo ili da šteta bude manja, svatko snosi svoju štetu iz tog štetnog događaja.“.

Dosadašnji stavci 7. i 8. postaju stavci 8. i 9.

Članak 29.

(1) U članku 82. oznaka stavka „(1)“ briše se.

(2) Stavci 2. i 3. brišu se.

Članak 30.

Iza članka 82. dodaje se članak 82.a koji glasi:

„Članak 82.a

(1) Za štete iz ove glave Zakona oštećenik je dužan bez odgađanja, a najkasnije u roku od sedam dana od dana kada je uočio štetu i okolnosti koje upućuju na to da ju je prouzročila divljač, pisanom prijavom obratiti se lovoovlašteniku na čijem se području šteta dogodila, a lovoovlaštenik je dužan na prijavu odgovoriti u roku od sedam dana od dana njezina zaprimanja.

(2) Ako lovoovlaštenik odgovori na prijavu iz stavka 1. ovoga članka, oštećenik je dužan u roku od sedam dana od dana zaprimanja odgovora predložiti lovoovlašteniku sklapanje sporazuma o naknadi štete, pri čemu prijedlog mora sadržavati najmanje iznos zahtijevane naknade štete te

predloženi rok i način isplate, a lovoovlaštenik je dužan na prijedlog oštećenika odgovoriti u roku od sedam dana od dana njegova zaprimanja.

(3) Sporazum o naknadi štete predstavlja ovršnu ispravu, a mora sadržavati najmanje podatke o oštećeniku i lovoovlašteniku, iznos naknade štete te rok i način isplate.

(4) Ako lovoovlaštenik ne odgovori na prijavu iz stavka 1. ovoga članka ili na prijedlog iz stavka 2. ovoga članka u propisanom roku ili ako oštećenik i lovoovlaštenik ne postignu sporazum, oštećenik može podnijeti zahtjev nadležnom tijelu za provođenje postupka procjene štete.

(5) Pisani zahtjev nadležnom tijelu iz stavka 4. ovoga članka mora sadržavati najmanje podatke o oštećeniku, mjestu nastanka i vremenu uočavanja štete, dobru na kojem je šteta nastala, opis štete, procijenjenu površinu ili opseg oštećenja, poduzete mjere zaštite, dokaz o podnošenju prijave iz stavka 1. ovoga članka te, ako je lovoovlaštenik odgovorio na prijavu, dokaz o podnošenju prijedloga za sklapanje sporazuma iz stavka 2. ovoga članka.

(6) Nadležno tijelo osniva županijsko povjerenstvo za procjenu šteta od divljači za područje svoje nadležnosti (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo za procjenu šteta), u koje imenuje predstavnike nadležnog tijela, a može imenovati i predstavnike Hrvatske agencije za poljoprivredu i hranu, Hrvatske poljoprivredne komore i Hrvatskog lovačkog saveza.

(7) Povjerenstvo za procjenu šteta dužno je izaći na mjesto nastanka štete u roku od sedam dana od dana zaprimanja zahtjeva, utvrditi činjenice vezane uz nastanak i opseg štete te sastaviti nalaz koji sadrži:

- vrstu, opseg i procijenjenu vrijednost štete
- vrstu dobra na kojem je šteta nastala
- vidljive tragove i okolnosti nastanka štete
- podatke o poduzetim mjerama zaštite
- druge činjenice relevantne za nastanak štete.

(8) Povjerenstvo za procjenu šteta neće provoditi procjenu niti sastavljati nalaz u slučajevima kada se iz zahtjeva iz stavka 4. ovoga članka, službenih evidencija ili drugih raspoloživih podataka može nedvojbeno utvrditi da se prema ovome Zakonu šteta ne nadoknađuje, o čemu nadležno tijelo pisanim putem obavještava oštećenika uz navođenje razloga neprovođenja procjene.

(9) Oštećenik i lovoovlaštenik mogu prisustvovati procjeni te iznijeti činjenice i okolnosti relevantne za procjenu štete, a ako se procjeni ne odazovu, a uredno su obaviješteni o vremenu i mjestu održavanja, Povjerenstvo za procjenu šteta može provesti procjenu i sastaviti nalaz bez njihove nazočnosti.

(10) Nalaz Povjerenstva za procjenu šteta dostavlja se oštećeniku i lovoovlašteniku te predstavlja stručnu podlogu za pokušaj sporazumnog rješavanja spora.

(11) Ako oštećenik i lovoovlaštenik prihvate nalaz Povjerenstva za procjenu šteta i sklope sporazum o naknadi štete, sporazum predstavlja ovršnu ispravu.

(12) Ako ne dođe do sklapanja sporazuma, oštećenik se može obratiti tužbom radi naknade štete nadležnom sudu najkasnije u roku od godine dana od dana podnošenja prijave lovoovlašteniku iz stavka 1. ovoga članka.

(13) Ako lovoovlaštenik ne isplati štetu utvrđenu sporazumom ili pravomoćnom sudskom odlukom u roku od 30 dana od dana dospijeca obveze, oštećenik može podnijeti zahtjev nadležnom

tijelu za isplatu utvrđenog iznosa štete iz sredstava ostvarenih od godišnje naknade za pravo lova, uz koji je dužan priložiti sporazum odnosno pravomoćnu sudsku odluku te izjavu da dospjela obveza nije ispunjena.

(14) Nakon što utvrdi da lovoovlaštenik nije ispunio dospjelu obvezu naknade štete, nadležno tijelo isplaćuje iznos iz stavka 13. ovoga članka, a isplatom tražbina oštećenika prema lovoovlašteniku do visine isplaćenog iznosa prelazi na nadležno tijelo.

(15) Nadležno tijelo dužno je u roku od 30 dana od dana isplate poduzeti radnje radi naplate isplaćenog iznosa od lovoovlaštenika, zajedno s troškovima postupanja i zakonskim zateznim kamatama.

(16) Zahtjevi za isplatu podmiruju se prema redoslijedu zaprimanja, a ako raspoloživa sredstva nisu dostatna za isplatu svih utvrđenih iznosa štete, neisplaćeni zahtjevi podmiruju se prema istom redoslijedu iz naknadno raspoloživih sredstava iste namjene.

(17) Neispunjenje dospjele obveze naknade štete utvrđene sporazumom stranaka, ovršnom ispravom ili pravomoćnom sudskom odlukom smatra se osobito teškom povredom obveza iz ugovora o pravu lova, a davatelj prava lova dužan je pokrenuti postupak raskida ugovora o pravu lova sukladno odredbama ovoga Zakona.“.

PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 31.

U članku 91. stavku 5. na kraju rečenice briše se točka i dodaju se riječi: „ili može na mjestu počinjenja prekršaja naplatiti novčanu kaznu.“.

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Iznimno od odredbi stavka 5. ovoga članka, lovni inspektor može ne pokrenuti prekršajni postupak ako:

- nadzirana pravna ili fizička osoba tijekom inspekcijskog nadzora odnosno do donošenja rješenja otkloni nepravilnosti i nedostatke utvrđene u inspekcijskom nadzoru
- je za utvrđene nepravilnosti doneseno rješenje i ako je nadzirana osoba postupila po izvršnom rješenju inspektora ili je postupila po rješenju prije nego što je ono postalo izvršno
- nadzirana osoba očitovanjem na zapisnik preuzme obvezu da u određenom roku otkloni nepravilnosti i nedostatke utvrđene u inspekcijskom nadzoru za koje nije propisana upravna mjera.“.

Članak 32.

Članak 92. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom od 980,00 do 9.290,00 eura kaznit će se za prekršaj lovoovlaštenik:

1. ako prenese pravo lova suprotno odredbi članka 21. stavka 4. ovoga Zakona
2. ako izvršava pravo lova bez odobrenog lovnogospodarskog plana (članak 43. stavak 2.)

3. ako gospodari s divljači suprotno odredbama nacionalnog i akcijskog plana gospodarenja pojedinim vrstama divljači (članak 44. stavak 5.)
4. ako ne provodi lovnogospodarske planove (članak 48. stavak 2.)
5. ako dopusti lov ili uznemiravanje ženke dlakave divljači kad je visoko bređa ili dok vodi sitnu mladunčad bez dopuštenog odstupanja (članak 55. stavak 1. podstavak 1. i članak 55. stavak 3.)
6. ako dopusti lov ili uznemiravanje pernate divljači tijekom podizanja mladunčadi ili različitih stadija razmnožavanja (članak 55. stavak 1. podstavak 2.)
7. ako dopusti lov migracijske vrste tijekom razdoblja razmnožavanja ili tijekom njihova povratka u područje u kojem podižu mladunčad (članak 55. stavak 1. podstavak 3.)
8. ako dopusti lov i za vrijeme hibernacije (članak 55. stavak 1. podstavak 4.)
9. ako dopusti uništavanje i prisvajanje mladunčadi te dopusti uništavanje i oštećivanje legla, gnijezda i jaja divljači (članak 55. stavak 1. podstavak 5.)
10. ako nema stručnu službu za provedbu lovnogospodarskih planova (članak 57. stavak 1.)
11. ako nema lovočuvarsku službu (članak 58. stavak 1.)
12. ako nema lovника (članak 59. stavak 1.)
13. ako dopusti lov divljači u lovištu suprotno lovnogospodarskim planovima (članak 60. stavak 2.)
14. ako dopusti lov smeđeg medvjeda, mačke divlje ili dabra suprotno odredbi članka 60. stavka 3. ovoga Zakona
15. ako ne izvrši naredbu o smanjenju brojnog stanja pojedine vrste divljači (članak 64.)
16. ako dopusti lov krupne divljači skupnim lovom i sa psima, osim svinje divlje (članak 66. stavak 7.)
17. ako dopusti lov osobi koja nema važeću lovačku iskaznicu i izdano dopuštenje za lov divljači (članak 67. stavak 1.)
18. ako dopusti odstrel divljači lovcu koji sukladno propisima kojima se regulira nabava i posjedovanje oružja građana nema važeći oružni list za držanje i nošenje oružja u svrhu lova ili važeće odobrenje za nabavu oružja za oružje koje je osoba nabavila u svrhu lova (članak 67. stavak 2.)
19. ako trguje s divljači koja nije na popisu vrsta koji se nalazi u prilogu I. pravilnika iz članka 75. stavka 11. ili prevozi za prodaju, drži za prodaju ili nudi za prodaju divljač bez izdanog odobrenja (članak 75. stavci 9. i 10.)
20. ako lovnom inspektoru ne omogućiti provedbu inspekcijskog nadzora ili mu ne pruži zakonom propisane podatke i obavijesti (članak 87.)
21. ako ne postupi prema rješenju lovnog inspektora (članak 91. stavak 2.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 2. do 10. i 14. do 21. ovoga članka kaznit će se korisnik površine na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta koji nije lov povjerio registriranoj pravnoj ili fizičkoj osobi (obrtniku) odnosno pravna ili fizička osoba (obrtnik) kojoj je korisnik površine na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta povjerio lov kaznom od 1.320,00 do 3.980,00 eura.

(3) Za prekršaj iz ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 660,00 do 1.320,00 eura.“.

Članak 33.

Članak 93. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom od 1.330,00 do 1.990,00 eura kaznit će se za prekršaj lovoovlaštenik pravna osoba:

1. ako vidljivo na određenim mjestima ne obilježi granice lovišta (članak 13. stavak 4.)
2. ako ne donese lovnogospodarsku osnovu u propisanom roku (članak 45. stavci 1. i 2.)
3. ako ne donese program uzgoja divljači u propisanom roku (članak 46. stavak 2.)
4. ako povjeri izradu lovnogospodarskih planova te njihovih revizija pravnoj ili fizičkoj osobi koja nije licencirana (članak 49. stavak 1.)
5. ako ne obavi reviziju lovnogospodarskih planova kad su se trajno ili bitno izmijenili uvjeti i okolnosti na kojima se temelji lovnogospodarski plan (članak 50. stavak 1.)
6. ako u roku ne dostavi propisane podatke za Središnju lovnu evidenciju (članak 51. stavak 3.)
7. ako uvede novu vrstu divljači suprotno odredbi članka 53. stavka 1. ovoga Zakona
8. ako ne održava utvrđenu brojnosti, omjer spolova i gospodarsku starosti populacije divljači koja se uzgaja (članak 54. stavak 1. točka 4.)
9. ako ne smanjuje broj divljači koja čini štetu drugoj divljači i ostalim životinjskim vrstama, usjevima, stoci, šumama, ribnjacima, drugim vodama i ostaloj imovini na podnošljiv broj (članak 54. stavak 1. točka 8.)
10. ako ne spašava divljač od elementarnih nepogoda (članak 54. stavak 1. točka 9.)
11. ako ne podiže i ne održava lovnogospodarske i lovnotehničke objekte (članak 54. stavak 1. točka 11.)
12. ako bez odgode ne prijavi lovnom inspektoru odstrel ranjene ili bolesne divljači u vrijeme lovostaja i u vrijeme trajanja privremene zabrane lova divljači uz priloženo uvjerenje nadležne veterinarske službe (članak 62. stavci 1. i 2.)
13. ako ne postupi u skladu s rješenjem Ministarstva (članak 63. stavci 1. i 7.)
14. ako ne omogući u lovištu rad znanstveno-istraživačkih i znanstveno-nastavnih ustanova (članak 65. stavak 1.)

15. ako dopusti lov divljači kada je ugrožena poplavom, snježnim nanosima, poledicom, visokim temperaturama, požarom ili na drugi sličan način, osim u svrhu spašavanja (članak 66. stavak 1. točka 24.)

16. ako ne izdaje dokumentaciju u skladu s podzakonskim propisom iz članka 67. stavka 5. ovoga Zakona

17. ako dopusti lov divljači lovačkim oružjem ili lovačkim nabojima koji ne odgovaraju snazi ili otpornosti pojedine vrste divljači ili suprotno podzakonskom propisu (članak 68. stavci 1. do 4.)

18. ako dopusti lov sa psom suprotno podzakonskom propisu iz članka 69. stavka 4. ovoga Zakona

19. ako dopusti lov s pticom grabljivicom suprotno podzakonskom propisu iz članka 70. stavka 7. ovoga Zakona

20. ako ne ocijeni trofej divljači, iznosi, omogući ili dopusti iznijeti trofej divljači iz Republike Hrvatske bez propisanog trofejnog lista odnosno ne vodi propisanu evidenciju o trofejima divljači (članak 71. stavci 1., 3. i 4.)

21. ako odstrijeljenu i na drugi način stečenu divljač pomiče s mjesta izlučenja odnosno prevozi ili prenosi tijekom trajanja lova do završetka lova bez označavanja odgovarajućom oznakom (članak 75. stavak 1.)

22. ako divljač ili njezine dijelove nakon završetka lova ili na drugi način stečenu divljač ili njezine dijelove drži, prevozi ili prenosi bez potvrde o podrijetlu divljači i njezinih dijelova (članak 75. stavak 3.)

23. ako ocijenjene trofeje divljači drži, prenosi ili prevozi bez trofejnog lista (članak 75. stavak 4.)

24. ako ne izdaje potvrdu o podrijetlu divljači i njezinih dijelova na propisan način (članak 75. stavci 5. i 11.)

25. ako ne poduzima prijeko potrebne mjere za sprječavanje šteta od divljači (članak 76. stavak 1.)

26. ako ne postupi po rješenju nadležnog tijela (članak 77. stavak 3.)

27. ako ne prati migraciju divljači te o tome jednom godišnje ne dostavlja izvješće pravnoj osobi koja upravlja cestama opisanim granicom lovišta (članak 80. stavak 8.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom od 660,00 do 1.320,00 eura kaznit će se lovoovlaštenik fizička osoba (obrtnik).

(3) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 4. do 6., 9, 10., 12., 13., 15. i 16. do 26. ovoga članka te ako na površinama na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta lovi divljač bez registracije za obavljanje lova ili povjeri lov pravnoj ili fizičkoj osobi koja nije registrirana (članak 20. stavak 2.) kaznit će se pravna osoba korisnik te površine kaznom od 920,00 do 1.990,00 eura.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 4. do 6., 9, 10., 12., 13., 15. i 16. do 26. ovoga članka te ako na površinama na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta lovi divljač bez registracije za obavljanje lova ili povjeri lov pravnoj ili fizičkoj osobi koja nije registrirana (članak 20. stavak 2.) kaznit će se fizička osoba korisnik te površine novčanom kaznom od 660,00 do 1.320,00 eura.

(5) Za prekršaj iz stavaka 1. i 3. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 260,00 do 520,00 eura.

(6) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 1., 6., 11., 12., 14., 16. do 20., 23. i 27. ovoga članka lovni inspektor može lovoovlašteniku pravnoj osobi naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja u iznosu od 665,00 eura.

(7) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 1., 6., 11., 12., 14., 16. do 20., 23. i 27. ovoga članka lovni inspektor može lovoovlašteniku fizičkoj osobi (obrtniku) naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja u iznosu od 220,00 eura.

(8) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 6., 12., 16. do 20. i 23. ovoga članka te ako na površinama na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta lovi divljač bez registracije za obavljanje lova ili povjeri lov pravnoj ili fizičkoj osobi koja nije registrirana (članak 20. stavak 2.) lovni inspektor može na mjestu počinjenja prekršaja pravnoj osobi korisniku površine naplatiti novčanu kaznu u iznosu od 460,00 eura.

(9) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 6., 12., 16. do 20. i 23. ovoga članka te ako na površinama na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta lovi divljač bez registracije za obavljanje lova ili povjeri lov pravnoj ili fizičkoj osobi koja nije registrirana (članak 20. stavak 2.) lovni inspektor može na mjestu počinjenja prekršaja fizičkoj osobi (obrtniku) korisniku površine naplatiti novčanu kaznu u iznosu od 220,00 eura.

(10) Za prekršaj iz stavka 6. i 8. ovoga članka lovni inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja i odgovornoj osobi u pravnoj osobi u iznosu od 130,00 eura.

Članak 34.

Članak 94. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom od 920,00 do 2.650,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja obavlja stručne poslove u provedbi lovnogospodarskih planova ako:

1. ne provodi lovnogospodarske planove (članak 48. stavak 2.)
2. u roku ne dostavi propisane podatke iz članka 51. stavka 3. ovoga Zakona
3. stručne poslove obavlja protivno odredbama članka 57. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba (obrtnik) koja obavlja stručne poslove u provedbi lovnogospodarskih planova novčanom kaznom od 440,00 do 660,00 eura.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 260,00 do 520,00 eura.

(4) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba koja obavlja stručne poslove u provedbi lovnogospodarskih planova novčanom kaznom od 260,00 do 520,00 eura.

(5) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka lovni inspektor može pravnoj osobi koja obavlja stručne poslove u provedbi lovnogospodarskih planova naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja u iznosu od 460,00 eura.

(6) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka lovni inspektor može fizičkoj osobi (obrtniku) koja obavlja stručne poslove u provedbi lovnogospodarskih planova naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja u iznosu od 220,00 eura.

(7) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka lovni inspektor može odgovornoj osobi u pravnoj osobi naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja u iznosu od 130,00 eura.

(8) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka lovni inspektor može fizičkoj osobi koja obavlja stručne poslove u provedbi lovnogospodarskih planova naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja u iznosu od 130,00 eura.“.

Članak 35.

Članak 95. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom od 260,00 do 520,00 eura kaznit će se za prekršaj lovočuvar ako obavlja dužnost suprotno odredbama članka 58. stavaka od 2. do 5. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka lovni inspektor može lovočuvaru naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja u iznosu od 130,00 eura.“.

Članak 36.

Članak 96. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom od 260,00 do 520,00 eura kaznit će se za prekršaj lovnik ako obavlja dužnost suprotno odredbama članka 59. stavaka 3. i 5. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka lovni inspektor može lovniku naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja u iznosu od 130,00 eura.“.

Članak 37.

Članak 98. mijenja se i glasi:

„(1) Novčanom kaznom od 660,00 do 1.990,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja nije lovoovlaštenik:

1. ako dopusti lov ili uznemiravanje ženke dlakave divljači kad je visoko bređa ili dok vodi sitnu mladunčad bez dopuštenog odstupanja (članak 55. stavak 1. podstavak 1. i članak 55. stavak 3.)

2. ako dopusti lov ili uznemiravanje pernate divljači tijekom podizanja mladunčadi ili različitih stadija razmnožavanja (članak 55. stavak 1. podstavak 2.)

3. ako dopusti lov migracijske vrste tijekom razdoblja razmnožavanja ili tijekom njihova povratka u područje u kojem podižu mladunčad (članak 55. stavak 1. podstavak 3.)

4. ako dopusti lov za vrijeme hibernacije (članak 55. stavak 1. podstavak 4.)
5. ako dopusti uništavanje i prisvajanje mladunčadi te dopusti uništavanje i oštećivanje legla, gnijezda i jaja divljači (članak 55. stavak 1. podstavak 5.)
6. ako primamljuje ili prihranjuje divljač na površinama na kojima to nije odredio lovoovlaštenik (članak 55. stavak 1. podstavak 6.)
7. ako oštećuje ili uništava lovnogospodarske ili lovnotehničke objekte ili znakove granica lovišta (članak 55. stavak 2.)
8. ako pse i mačke odnosno pastiri pastirske pse puštaju da se kreću lovištem suprotno odredbama članka 56. stavka 2. ovoga Zakona
9. ako provodi rad od utjecaja na divljač bez dopuštenja Ministarstva (članak 65. stavak 2.)
10. ako ne obilježi površine na kojima se obavlja znanstvenoistraživački ili znanstveno-nastavni rad i ako o tom radu za proteklu godinu u roku ne podnese izvješće Ministarstvu (članak 65. stavak 4.)
11. ako dopusti lov divljač kada je ugrožena poplavom, snježnim nanosima, poledicom, visokim temperaturama, požarom ili na drugi sličan način, osim u svrhu spašavanja (članak 66. stavak 1. točka 24.)
12. ako dopusti lov krupne divljači skupnim lovom i sa psima, osim svinje divlje (članak 66. stavak 7.)
13. ako trofej divljači iznosi iz Republike Hrvatske bez propisanog trofejnog lista (članak 71. stavak 3.)
14. ako odstrijeljenu i na drugi način stečenu divljač pomiče s mjesta izlučenja odnosno prevozi ili prenosi tijekom trajanja lova do završetka lova, bez označavanja odgovarajućom oznakom (članak 75. stavak 1.)
15. ako divljač ili njezine dijelove nakon završetka lova ili na drugi način stečenu divljač ili njezine dijelove drži, prevozi ili prenosi bez potvrde o podrijetlu divljači i njezinih dijelova (članak 75. stavak 3.)
16. ako ocijenjene trofeje divljači drži, prenosi ili prevozi bez trofejnog lista (članak 75. stavak 4.)
17. ako trguje s divljači koja nije na popisu vrsta koji se nalazi u prilogu I. pravilnika iz stavka 11. ovoga članka ili prevozi za prodaju, drži za prodaju ili nudi za prodaju divljač bez izdanog odobrenja (članak 75. stavci 9. i 10.)
18. ako ne dopusti lovoovlašteniku provođenje mjera za sprječavanje šteta od divljači ili odstranjuje sredstva za sprječavanje štete, namjerno oštetiti ili odstraniti objekte koji služe za sprječavanje štete (članak 79. stavak 2.)
19. ako lovnom inspektor ne omogućiti provedbu inspekcijskog nadzora ili mu ne pruži potrebne podatke i obavijesti (članak 87.)
20. ako ne postupi prema rješenju lovnog inspektora (članak 91. stavak 2.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 260,00 do 520,00 eura.

(3) Novčanom kaznom od 260,00 do 520,00 eura kaznit će se fizička osoba koja nije lovoovlaštenik:

1. ako lovi ili uznemiruje ili dopusti lov ili uznemiravanje ženke dlakave divljači kad je visoko bređa ili dok vodi sitnu mladunčad bez dopuštenog odstupanja (članak 55. stavak 1. podstavak 1. i članak 55. stavak 3.)

2. ako lovi ili uznemiruje ili ako dopusti lov ili uznemiravanje pernate divljači tijekom podizanja mladunčadi ili različitih stadija razmnožavanja (članak 55. stavak 1. podstavak 2.)

3. ako lovi ili dopusti lov migracijske vrste tijekom razdoblja razmnožavanja ili tijekom njihova povratka u područje u kojem podižu mladunčad (članak 55. stavak 1. podstavak 3.)

4. ako lovi za vrijeme hibernacije (članak 55. stavak 1. podstavak 4.)

5. ako uništava i prisvaja ili dopusti uništavanje i prisvajanje mladunčadi te dopusti uništavanje i oštećivanje legla, gnijezda i jaja divljači (članak 55. stavak 1. podstavak 5.)

6. ako primamljuje ili prihranjuje divljač na površinama na kojima to nije odredio lovoovlaštenik (članak 55. stavak 1. podstavak 6.)

7. ako oštećuje ili uništava lovnogospodarske ili lovnotehničke objekte ili znakove granica lovišta (članak 55. stavak 2.)

8. ako pse i mačke odnosno pastiri pastirske pse puštaju da se kreću lovištem suprotno odredbama članka 56. stavka 2. ovoga Zakona

9. ako lovi divljač kada je ugrožena poplavom, snježnim nanosima, poledicom, visokim temperaturama, požarom ili na drugi sličan način, osim u svrhu spašavanja (članak 66. stavak 1. točka 24.)

10. ako lovi krupnu divljač skupnim lovom i sa psima, osim svinje divlje (članak 66. stavak 7.)

11. ako lovi divljač bez važeće lovačke iskaznice i prethodno izdanog dopuštenja lovoovlaštenika (članak 67. stavak 1.)

12. ako odstreljuje divljač, a nema sukladno propisima kojima se regulira nabava i posjedovanje oružja građana važeći oružni list za držanje i nošenje oružja u svrhu lova ili važeće odobrenje za nabavu oružja za oružje koje je osoba nabavila u svrhu lova (članak 67. stavak 2.)

13. ako se bez dopuštenja lovoovlaštenika kreće lovištem s oružjem (članak 67. stavak 3.)

14. ako lovi divljač lovačkim oružjem ili lovačkim nabojima koji ne odgovaraju snazi ili otpornosti pojedine vrste divljači ili suprotno podzakonskom propisu (članak 68. stavci od 1. do 4.)

15. ako lovi sa psom suprotno podzakonskom propisu iz članka 69. stavka 4. ovoga Zakona

16. ako lovi s pticom grabljivicom suprotno podzakonskom propisu iz članka 70. stavka 7. ovoga Zakona

17. ako ne omogući ocjenjivanje stečenog trofeja divljači, a koji podliježe vrednovanju (članak 71. stavak 1.)

18. ako trofej divljači iznosi iz Republike Hrvatske bez propisanog trofejnog lista (članak 71. stavak 3.)

19. ako odstrijeljenu i na drugi način stečenu divljač pomiče s mjesta izlučenja odnosno prevozi ili prenosi tijekom trajanja lova do završetka lova bez označavanja odgovarajućom oznakom (članak 75. stavak 1.)

20. ako divljač ili njezine dijelove nakon završetka lova ili na drugi način stečenu divljač ili njezine dijelove drži, prevozi ili prenosi bez potvrde o podrijetlu divljači i njezinih dijelova (članak 75. stavak 3.)

21. ako ocijenjene trofeje divljači drži, prenosi ili prevozi bez trofejnog lista (članak 75. stavak 4.)

22. ako trguje s divljači koja nije na popisu vrsta koji se nalazi u prilogu I. pravilnika iz stavka 11. ovoga članka ili prevozi za prodaju, drži za prodaju ili nudi za prodaju divljač bez izdanog odobrenja (članak 75. stavci 9. i 10.)

23. ako ne dopusti lovoovlašteniku provođenje mjera za sprječavanje šteta od divljači ili odstranjuje sredstva za sprječavanje štete, namjerno oštetiti ili odstrani objekte koji služe za sprječavanje štete (članak 79. stavak 2.)

24. ako lovnom inspektor ne omogući provedbu inspekcijskog nadzora ili mu ne pruži potrebne podatke i obavijesti (članak 87.)

25. ako ne postupi prema rješenju lovnog inspektora (članak 91. stavak 2.).

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka lovni inspektor može pravnoj osobi koja nije lovoovlaštenik naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja u iznosu od 330,00 eura.

(5) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka lovni inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja odgovornoj osobi u pravnoj osobi u iznosu od 130,00 eura.

(6) Za prekršaje iz stavka 3. ovoga članka lovni inspektor može fizičkoj osobi koja nije lovoovlaštenik naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja u iznosu od 130,00 eura.“.

Članak 38.

U članku 99. riječi: „članka 92. stavka 1. točaka 2., 3., 8., 12., 13., 16., 17., 18., 19., 20., 21., članka 93. stavka 1. točaka od 11. do 17. i članka 98. stavka 3. točaka 1., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15. i 16.“ zamjenjuju se riječima: „članka 92. stavka 1. točaka 2., 3., 5. do 9., 13., 14. i 16. do 18., članka 93. stavka 1. točaka 14. do 23. i članka 98. stavka 3. točaka 1. do 5. i 9. do 21.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE**Članak 39.**

Postupci započeti prema odredbama Zakona o lovstvu („Narodne novine“, br. 99/18., 32/19., 32/20. i 127/24. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), a koji nisu dovršeni do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama toga Zakona.

Članak 40.

(1) Ministar će donijeti pravilnike iz članka 67. stavka 5. koji je izmijenjen člankom 20. ovoga Zakona i članka 73. stavka 7. koji je izmijenjen člankom 22. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu pravilnika iz stavka 1. ovoga članka ostaju na snazi Pravilnik o uvjetima i načinu lova („Narodne novine“, br. 48/22., 27/24., 84/25. i 28/26.) i Pravilnik o osposobljavanju kadrova u lovstvu („Narodne novine“, br. 78/06. i 92/08.).

Članak 41.

(1) Ugovori o pravu lova sklopljeni do stupanja na snagu ovoga Zakona primjenjuju se do isteka razdoblja na koje su sklopljeni.

(2) Ugovori iz stavka 1. ovoga članka izmijenit će se u roku od 120 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona radi usklađivanja s odredbama članaka 7. i 14. ovoga Zakona.

Članak 42.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje se primjenjivati Program zaštite divljači za državne ceste u nadležnosti trgovačkog društva Hrvatske ceste d.o.o.

Članak 43.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Zakonom o lovstvu („Narodne novine“, br. 99/18., 32/19., 32/20. i 127/24. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, u daljnjem tekstu: važeći Zakon) uređuju se uzgoj, zaštita, lov i korištenje divljači i njezinih dijelova, gospodarenje lovištima, davanje prava lova, sprječavanje šteta od divljači te druga pitanja od značaja za održivo gospodarenje divljači kao prirodnim bogatstvom od interesa za Republiku Hrvatsku.

Tijekom dosadašnje primjene važećega Zakona uspostavljen je jedinstven sustav gospodarenja lovištima, unaprijeđena je transparentnost postupaka davanja prava lova, ustrojena je Središnja lovna evidencija te su stvorene pretpostavke za izradu i provedbu nacionalnih planova gospodarenja pojedinim vrstama divljači. Istodobno su uočena određena pitanja koja je potrebno dodatno normativno urediti radi učinkovitije provedbe sustava lovnog gospodarenja, veće pravne sigurnosti te daljnjeg razvoja lovstva kao gospodarske djelatnosti.

U provedbi važećeg Zakona pokazalo se da postojeća najmanja površina privatnog lovišta ne osigurava uvijek učinkovito i održivo gospodarenje populacijama divljači, osobito vrstama koje zahtijevaju veće areale kretanja. Takva lovišta otežavaju provedbu mjera uzgoja, zaštite i praćenja stanja divljači te mogu dovesti do fragmentiranog i manje učinkovitog gospodarenja. Stoga je potrebno uskladiti najmanju površinu privatnog lovišta s uvjetima koji vrijede za državna i zajednička lovišta.

Također, praksa je pokazala potrebu jačanja stabilnosti i dugoročnosti gospodarenja lovištima kroz produljenje trajanja zakupa prava lova te uspostavu sustava periodičnog usklađivanja godišnjih naknada za pravo lova tijekom trajanja dugoročnih ugovornih odnosa. Produljenje trajanja zakupa potrebno je radi stabilnijeg i dugoročnijeg gospodarenja lovištima, poticanja ulaganja u lovišta, divljač, lovnu infrastrukturu i zaštitu staništa te stvaranja boljih uvjeta za razvoj lovnog turizma. Pravo lova predstavlja korištenje prirodnog bogatstva od interesa za Republiku Hrvatsku na dulje razdoblje, zbog čega je potrebno očuvati realnu vrijednost naknade i osigurati da njezina visina ostane primjerena tijekom cijelog trajanja ugovora.

Nadalje, tijekom primjene važećega Zakona uočena je potreba drukčijeg uređenja raspodjele sredstava ostvarenih od naknade za pravo lova kako bi se županijama i Gradu Zagrebu osigurao dostatniji financijski okvir za provedbu poslova i mjera iz njihove nadležnosti, osobito onih koje se odnose na sprječavanje šteta od divljači, financiranje osiguranja za slučaj šteta od divljači, razvoj lovstva i unaprijeđenje lovnog gospodarenja. Time se osigurava veća usklađenost između zakonom povjerenih poslova i raspoloživih financijskih sredstava za njihovu provedbu.

Potreba za izmjenama važećega Zakona utvrđena je i u području davanja prava lova, radi osiguravanja kontinuiteta gospodarenja lovištima, jačanja uloge lokalne zajednice u gospodarenju prirodnim resursima te stvaranja pretpostavki za ravnomjerniji razvoj ruralnih područja. Lovstvo u ruralnim područjima nije isključivo gospodarska djelatnost, već ima i važnu društvenu, sigurnosnu, biosigurnosnu i tradicijsku ulogu. Stoga je potrebno normativno urediti rješenja koja omogućuju stabilnost gospodarenja lovištima te uključivanje subjekata koji su trajno prisutni na području lovišta i koji mogu pravodobno provoditi mjere propisane Zakonom.

Istodobno se prepoznala potreba dodatnog unaprijeđenja sustava osposobljavanja lovaca, posebno u dijelu koji se odnosi na sigurno rukovanje lovačkim oružjem i podizanje standarda sigurnosti u lovstvu. Rukovanje vatrenim oružjem jedno je od najodgovornijih područja u lovstvu te zahtijeva

odgovarajuću razinu teorijskog znanja i praktične osposobljenosti prije pristupanja lovačkom ispitu.

Tijekom provedbe važećega Zakona uočena je i potreba jasnijeg uređenja obveza sudionika u sprječavanju i smanjenju šteta koje divljač prouzroči na poljoprivrednim kulturama, usjevima i nasadima. Cilj predloženih izmjena je jasnije urediti pretpostavke za ostvarivanje prava na naknadu štete, uz istodobno naglašavanje preventivnog postupanja svih sudionika. Štete od divljači potrebno je, kada je to razumno moguće, sprječavati odnosno smanjivati njihov opseg, dok se naknada štete ostvaruje kada su za to ispunjene zakonom propisane pretpostavke odgovornosti.

Osobita potreba za izmjenama važećega Zakona utvrđena je u području odgovornosti za štete od divljači, a posebno za štete nastale naletom vozila na divljač na javnim cestama. Dosadašnje zakonsko uređenje nije na dostatno jasan i cjelovit način uredilo pitanje uzroka i odgovornosti za ovu vrstu štete, što je u praksi dovelo do različitih tumačenja propisa, neujednačene sudske prakse i velikog broja dugotrajnih sudskih postupaka.

U dosadašnjoj praksi odgovornost lovoovlaštenika vezivala se uz samu činjenicu postojanja lovišta u blizini mjesta nastanka štete, neovisno o tome je li lovoovlaštenik svojim postupanjem ili propuštanjem stvarno pridonio nastanku štetnog događaja. Takav pristup doveo je do pravne nesigurnosti i nerazmjernog opterećenja lovoovlaštenika, osobito imajući u vidu da javna cesta nije lovište, da se na njoj ne provodi lovno gospodarenje te da javnom cestom upravlja subjekt određen posebnim propisima, a ne lovoovlaštenik. Lovovlaštenik nema pravnu ovlast niti stvarnu mogućnost upravljanja javnom cestom, prometnim režimom, prometnom signalizacijom, kretanjem vozila ni okolnostima u kojima može doći do iznenadnog izlaska divljači na prometnicu. Stoga nije razmjerno odgovornost za štetu temeljiti na samoj povezanosti divljači s lovištem, bez utvrđenja konkretnog postupanja ili propuštanja lovoovlaštenika koje je pridonijelo nastanku štete.

Istodobno je zabilježen kontinuirani rast broja prijavljenih šteta i iznosa isplaćenih naknada za štete nastale naletom vozila na divljač. Prema dostupnim podacima, u razdoblju od 2018. godine do travnja 2026. godine prijavljeno je 39.614 šteta, a isplaćeno je više od 48 milijuna eura na ime šteta. U 2025. godini isplaćeni iznos šteta dosegao je gotovo 15 milijuna eura. Takav rast ukazuje na to da postojeći sustav nije dugoročno održiv te da zahtijeva jasno normativno uređenje odgovornosti, osobito radi pravne sigurnosti, ujednačavanja postupanja i sprječavanja daljnjeg prenošenja rizika na subjekt koji u pravilu ne upravlja mjestom, vremenom ni okolnostima nastanka štete.

Dosadašnji model u znatnoj se mjeri oslanjao na kolektivno financiranje pojedinačnih štetnih događaja, uključujući korištenje javnih sredstava kao mjere pomoći održivosti sustava zakupa i koncesija prava lova. Međutim, takav model ne može trajno preuzimati funkciju općeg mehanizma pokrića za štete za koje nije utvrđena odgovornost određenog subjekta. Zbog toga je potrebno jasno normativno urediti odgovornost za štete nastale naletom vozila na divljač, na način da se naknada štete temelji na dokazanoj krivnji, uzročnoj vezi i stvarnoj mogućnosti pojedinog subjekta da utječe na nastanak štetnog događaja.

Slijedom navedenoga, ocijenjeno je potrebnim jasno i cjelovito urediti pitanje odgovornosti za štete nastale naletom vozila na divljač na javnim cestama, uzimajući u obzir poseban pravni položaj divljači kao dobra od interesa za Republiku Hrvatsku, posebno javnih cesta kao prostora kojim ne upravlja lovoovlaštenik te stvarne mogućnosti pojedinog subjekta da utječe na nastanak, sprječavanje i saniranje takvih štetnih događaja.

Zaključno, predloženim izmjenama nastoji se unaprijediti sustav lovnog gospodarenja, povećati pravna sigurnost svih sudionika, smanjiti administrativna i financijska opterećenja, osigurati učinkovitije provođenje mjera zaštite i gospodarenja divljači te stvoriti preduvjete za daljnji razvoj lovstva i lovnog turizma u Republici Hrvatskoj. Poseban cilj ovoga Konačnoga prijedloga zakona je uspostaviti jasniji, razmjerniji i predvidljiviji sustav odgovornosti za štete od divljači, kako u odnosu na štete na poljoprivrednim kulturama, usjevima i nasadima, tako i u odnosu na štete nastale naletom vozila na divljač, utemeljen na stvarnoj mogućnosti utjecaja pojedinog subjekta na nastanak štete, njezino sprječavanje ili smanjenje njezina opsega.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM UREĐUJU

Predloženim zakonom uređuju se pitanja od značaja za učinkovitije gospodarenje divljači i lovištima, jačanje pravne sigurnosti, smanjenje administrativnih opterećenja te stvaranje uvjeta za daljnji razvoj lovstva i lovnog turizma u Republici Hrvatskoj.

Ovim Konačnim prijedlogom zakona povećava se najmanja površina privatnog lovišta s dosadašnjih 500 hektara na 1000 hektara. Predloženo rješenje temelji se na potrebi osiguravanja učinkovitijeg gospodarenja populacijama divljači, očuvanja prostorno i biološki zaokruženih cjelina te usklađivanja najmanje površine privatnih lovišta s površinom propisanom za državna i zajednička lovišta.

Radi stvaranja stabilnijih uvjeta za dugoročno gospodarenje lovištima, produljuje se trajanje zakupa prava lova na državnim i zajedničkim lovištima s 10 na 20 godina. Istodobno se uvodi sustav periodičnog usklađivanja godišnje naknade za pravo lova tijekom trajanja ugovora kako bi se očuvala realna vrijednost naknade te osigurala primjerena naknada za korištenje prirodnog bogatstva od interesa za Republiku Hrvatsku.

U postupcima davanja prava lova dodatno se uređuju kriteriji za izbor najpovoljnijeg ponuditelja. Propisuje se pravo prednosti prethodnom koncesionaru te domicilnim udrugama čiji članovi imaju prebivalište na području obuhvaćenom granicama lovišta, pod uvjetima propisanim ovim Konačnim prijedlogom zakona. Predloženim rješenjem nastoji se osigurati kontinuitet gospodarenja lovištem, potaknuti razvoj ruralnih područja te ojačati povezanost lokalne zajednice s gospodarenjem prirodnim resursima.

Konačnim prijedlogom zakona se mijenja raspodjela sredstava ostvarenih od naknade za pravo lova radi osiguravanja većih financijskih sredstava županijama i Gradu Zagrebu za provedbu poslova iz njihove nadležnosti, osobito mjera sprječavanja šteta od divljači, financiranja osiguranja za štete od divljači, razvoja lovstva i unaprjeđenja lovnog gospodarenja, kao i financiranja troškova rada županijskih povjerenstava za procjenu šteta od divljači te isplate utvrđenih, a neisplaćenih iznosa štete.

Predloženim zakonskim rješenjima dodatno se uređuje sustav izobrazbe u lovstvu. Kao uvjet za pristupanje programu osposobljavanja za lovca uvodi se obveza završetka programa i polaganja posebnog ispita iz balistike i sigurnog rukovanja lovačkim oružjem. Na taj se način unapređuje sigurnost u lovu te podiže razina stručnosti i odgovornosti budućih lovaca.

Dodatno se usklađuje izričaj odredbe kojom se zabranjuje lov poluautomatskim oružjem ako se u spremniku nalazi više od dopuštenog broja naboja. Predloženom izmjenom ne dopušta se lov s većim brojem naboja u spremniku, nego se precizira način normiranja zabrane, uz zadržavanje zaštitnog cilja sprječavanja uporabe neselektivnih sredstava lova.

Radi učinkovitijeg sprječavanja šteta od divljači preciznije se uređuju obveze lovoovlaštenika, oštećenika i nadležnih tijela te mjere koje se poduzimaju radi sprječavanja nastanka štete ili smanjenja njezina opsega. Time se jasnije razgraničuju obveze pojedinih subjekata i stvaraju pretpostavke za učinkovitije preventivno djelovanje.

U dijelu koji se odnosi na štete koje divljač prouzroči na poljoprivrednim kulturama, usjevima i nasadima zadržava se temeljno polazište prema kojem lovoovlaštenik odgovara za štetu kada su za to ispunjene zakonom propisane pretpostavke. Predloženim uređenjem ne isključuje se pravo oštećenika na naknadu štete, nego se jasnije uređuju pretpostavke pod kojima se to pravo ostvaruje, uz ravnotežu između prava oštećenika na zaštitu imovine, obveza lovoovlaštenika u gospodarenju divljači i potrebe preventivnog postupanja svih sudionika.

Istodobno se propisuje obveza oštećenika da kao dobar gospodar pravodobno poduzme razumne, prikladne i dopuštene mjere radi sprječavanja nastanka štete ili smanjenja njezina opsega. Takva obveza ne znači prijenos odgovornosti s lovoovlaštenika na oštećenika niti obvezu poduzimanja svake moguće mjere u svakom pojedinom slučaju. Razumnost i prikladnost mjera procjenjuju se prema okolnostima konkretnog slučaja, osobito prema naravi zemljišta, vrsti kulture, području, vrsti divljači i stvarnoj mogućnosti sprječavanja ili smanjenja štete.

Konačnim prijedlogom zakona se dodatno uređuje postupak prijave, procjene i naknade štete od divljači, pri čemu se rok za obraćanje lovoovlašteniku veže uz dan kada je oštećenik uočio štetu i okolnosti koje upućuju na to da ju je prouzročila divljač, a ne uz dan njezina nastanka. Time se uvažava posebnost šteta koje oštećenik ne mora moći uočiti istoga dana kada su nastale te se osigurava da rok za poduzimanje radnji radi ostvarivanja naknade štete bude razuman i predvidljiv.

Propisuje se prethodni postupak prijave štete lovoovlašteniku i pokušaja sporazumnog rješavanja zahtjeva za naknadu štete. Ako lovoovlaštenik ne odgovori ili sporazum nije postignut, oštećenik može zatražiti procjenu županijskog povjerenstva za procjenu šteta, čiji nalaz predstavlja stručnu podlogu za daljnji pokušaj sporazumnog rješavanja spora. Neovisno o korištenju mogućnosti procjene pred Povjerenstvom, ako ne dođe do sklapanja sporazuma, oštećenik može ostvariti sudsku zaštitu u roku od godine dana od dana podnošenja prijave lovoovlašteniku.

Zbog posebne naravi šteta od divljači propisuje se poseban rok za ostvarivanje sudske zaštite. Štete na poljoprivrednim kulturama, usjevima i nasadima podložne su brzim promjenama, a protekom vremena mogu nestati tragovi relevantni za utvrđivanje uzroka, okolnosti i vrijednosti štete te se stanje oštećenog dobra može promijeniti zbog žetve, berbe, obrade, vremenskih prilika ili drugih okolnosti. Stoga se rok za podnošenje tužbe određuje u trajanju od godine dana od dana podnošenja prijave lovoovlašteniku, čime se osiguravaju pravodobno utvrđivanje činjenica, pravna sigurnost sudionika i učinkovito rješavanje zahtjeva za naknadu štete.

Radi osiguranja učinkovite naplate uređuje se mogućnost isplate štete utvrđene sporazumom ili pravomoćnom sudskom odlukom iz sredstava ostvarenih od godišnje naknade za pravo lova ako lovoovlaštenik ne ispuni dospelu obvezu u propisanom roku. Isplatom štete tražbina prema lovoovlašteniku prelazi na nadležno tijelo do visine isplaćenog iznosa, koje je dužno u roku od 30 dana od dana isplate poduzeti radnje radi naplate isplaćenog iznosa, troškova postupanja i zakonskih zateznih kamata. Ako namjenska sredstva trenutačno nisu dostatna za podmirenje svih zahtjeva, oni se podmiruju prema redoslijedu zaprimanja iz raspoloživih i naknadno ostvarenih sredstava iste namjene. Neispunjenje dospjele obveze naknade štete predstavlja osobito tešku povredu obveza iz ugovora o pravu lova zbog koje je davatelj prava lova dužan pokrenuti postupak raskida ugovora.

Posebno se uređuje odgovornost za štetu nastalu naletom vozila na divljač na javnim cestama. Predloženim rješenjem izričito se propisuje da se uzroci i odgovornost za štetu od divljači i na divljači uređuju odredbama ovoga Zakona kao posebnim pravnim režimom. Pritom se uvažava i opće pravilo prometnog prava prema kojem sigurnost vožnje ne ovisi samo o formalnom poštivanju najveće dopuštene brzine, nego i o obvezi prilagodbe vožnje konkretnim okolnostima na cesti, uključujući vidljivost, stanje kolnika, prometne uvjete i mogućnost pravodobnog zaustavljanja odnosno reagiranja. Time se osigurava jasnija i jedinstvena primjena pravila o odgovornosti za ovu vrstu štete te otklanja pravna nesigurnost koja je proizlazila iz različitih tumačenja općih pravila obveznog prava u sudskoj praksi.

Umjesto pristupa prema kojem se odgovornost lovoovlaštenika mogla vezivati uz samu činjenicu postojanja lovišta u blizini mjesta štetnog događaja, ovim se Konačnim prijedlogom zakona uspostavlja sustav odgovornosti temeljen na načelu dokazane krivnje. Odgovornost za štetu veže se uz konkretno postupanje ili propuštanje osobe koja je imala stvarnu mogućnost utjecati na nastanak štetnog događaja. Na taj se način odgovornost usmjerava prema stvarnom uzroku štete, a ne prema formalnoj povezanosti divljači s lovištem.

U tom smislu propisuje se da vozač odgovara za štetu nastalu naletom vozila na divljač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno propisima kojima se uređuje sigurnost prometa na cestama, prometnim znakovima opasnosti ili izričitim naredbama. Time se jasno uređuje odgovornost sudionika u prometu kada je štetni događaj posljedica neprilagođene ili protivne vožnje odnosno nepoštivanja pravila sigurnosti cestovnog prometa.

S druge strane, propisuje se odgovornost lovoovlaštenika kada se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja skupnog lova. Time se odgovornost lovoovlaštenika veže uz situacije u kojima njegova aktivnost ima neposrednu vezu s nastankom štetnog događaja, odnosno kada se može utvrditi konkretan doprinos lovoovlaštenika izlasku divljači na javnu cestu i nastanku štete.

Konačnim prijedlogom zakona se izričito uređuju i situacije u kojima nije utvrđena krivnja niti vozača niti lovoovlaštenika. U takvim slučajevima ne nastaje obveza naknade štete na teret bilo koje od tih strana, jer nije utvrđeno postupanje ili propuštanje koje bi opravdalo prijenos štetnih posljedica s jedne strane na drugu. Propisivanjem da svatko snosi vlastitu štetu ne uvodi se odgovornost vozača bez krivnje, niti se oslobađa odgovornosti osoba čija bi krivnja bila utvrđena, nego se uređuje pravna posljedica slučajnog događaja za koji nije dokazano da ga je prouzročila bilo koja od strana.

U takvoj situaciji šteta ostaje u onoj imovinskoj sferi u kojoj je nastala: oštećenje vozila ostaje na strani vlasnika odnosno korisnika vozila, a gubitak divljači i troškovi njezina zbrinjavanja ostaju na strani lovoovlaštenika. Time se ne uspostavlja nova obveza plaćanja na teret vozača, nego se isključuje mogućnost da se šteta bez utvrđene krivnje automatski prevale na lovoovlaštenika, koji nije upravljao mjestom, vremenom ni okolnostima nastanka štetnog događaja. Takvim rješenjem odgovornost se veže uz krivnju i uzročnu vezu, a slučajni događaj ne dovodi do obveze naknade štete na teret subjekta koji nije pridonio njegovu nastanku.

Predloženim uređenjem ujedno se stvaraju pretpostavke za održiviji sustav naknade šteta nastalih naletom vozila na divljač, budući da se naknada štete veže uz utvrđenu odgovornost pojedinog subjekta, a ne uz trajno pokrivanje takvih šteta iz javnih sredstava neovisno o krivnji i uzročnoj vezi.

Radi učinkovitijeg inspekcijskog nadzora uvodi se mogućnost naplate pojedinih novčanih kazni na mjestu počinjenja prekršaja. Istodobno se prekršajne odredbe usklađuju s uvođenjem eura kao službene valute Republike Hrvatske te se dodatno uređuje sustav prekršajne odgovornosti radi jasnije i učinkovitije provedbe Zakona.

Predloženim rješenjima unapređuje se sustav lovnog gospodarenja, jača zaštita divljači i njezinih staništa, povećava pravna sigurnost te stvaraju uvjeti za održivi razvoj lovstva i lovnog turizma u Republici Hrvatskoj. Posebno se osigurava jasniji, razmjerniji i predvidljiviji sustav odgovornosti za štete od divljači, kako u odnosu na štete na poljoprivrednim kulturama, usjevima i nasadima, tako i u odnosu na štete nastale naletom vozila na divljač, utemeljen na jasno propisanim pretpostavkama odgovornosti, uzročnoj vezi i stvarnoj mogućnosti pojedinog subjekta da utječe na nastanak štete, njezino sprječavanje ili smanjenje njezina opsega.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim člankom mijenja se članak 10. važećega Zakona radi preciznijeg definiranja pravnog statusa Hrvatskog lovačkog saveza (HLS). Predlaže se jasnije određivanje HLS-a kao dobrovoljne nacionalne udruge koju čine lovački savezi županija i Grada Zagreba, lovačke udruge, lovci te druge pravne osobe čija je djelatnost vezana uz lovstvo i određene su Statutom HLS-a.

Ovom izmjenom proširuje se krug mogućih članova Hrvatskog lovačkog saveza na druge pravne osobe čija je djelatnost vezana uz lovstvo, a u skladu s odredbama Statuta HLS-a. Ova izmjena predlaže se s ciljem modernizacije i institucionalnog jačanja krovne nacionalne lovačke udruge kroz integraciju gospodarskih, znanstvenih, stručnih i drugih pravnih subjekata iz sektora lovstva. Time se omogućuje kvalitetnija međusektorska suradnja, unaprjeđenje lovne struke te učinkovitije provođenje zajedničkih ciljeva u razvoju i promociji lovstva u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 2.

Ovim člankom mijenja se članak 12. stavak 3. važećega Zakona na način da se povećava najmanja površina potrebna za ustanovljivanje lovišta na zemljištu u vlasništvu pravnih ili fizičkih osoba s dosadašnjih 500 hektara na 1000 hektara. Svrha ove izmjene je osigurati učinkovitije i održivije gospodarenje lovištima, osobito u pogledu prostorne cjelovitosti, biološke raznolikosti te racionalnog upravljanja populacijama divljači.

Povećanjem najmanje površine lovišta pridonosi se boljem planiranju lovnogospodarskih mjera, smanjenju fragmentacije lovišta te omogućavanju dugoročne stabilnosti ekoloških sustava u kojima se provodi lovno gospodarenje. Također se ovom izmjenom najmanja površina privatnog lovišta izjednačava s najmanjom površinom državnog i zajedničkog lovišta. Izmjena je u skladu s načelima održivog razvoja i odgovornog gospodarenja prirodnim resursima.

Uz članak 3.

Ovim člankom usklađuje se izmjena kod ustanovljenja privatnih lovišta s izmjenom iz članka 2. Konačnog prijedloga zakona.

Uz članak 4.

Ovim člankom usklađuje se upućivanje na odgovarajuće odredbe važećega Zakona kojima su posebno uređene obveze koje se odnose na stručnu službu i lovočuvarsku službu, radi usklađivanja s izmjenom članka 24. stavka 4. važećega Zakona.

Uz članak 5.

Ovim člankom produljuje se razdoblje trajanja zakupa državnih i zajedničkih lovišta putem javnog natječaja s deset na dvadeset godina. U postupku javnog natječaja ograničava se najviši iznos

naknade za pravo lova te se, uz ispunjavanje uvjeta natječaja i prihvaćanje najviše ponuđene naknade, propisuje pravo prednosti prethodnog koncesionara državnog lovišta odnosno domicilne lovačke udruge. Predloženim rješenjem osiguravaju se kontinuitet i stabilnost gospodarenja lovištima, jača uloga lokalne zajednice u gospodarenju prirodnim resursima te stvaraju pretpostavke za ravnomjerniji razvoj ruralnih područja. Domicilne lovačke udruge, zbog trajne prisutnosti i povezanosti svojih članova s područjem lovišta, poznaju lokalne prilike i mogu pravodobno provoditi mjere uzgoja i zaštite divljači, sprječavanja šteta od divljači te druge propisane obveze. Pravo prednosti ne ostvaruje se automatski, nego samo uz ispunjavanje uvjeta natječaja i prihvaćanje najviše ponuđene naknade za pravo lova.

Uz članak 6.

Ovim člankom propisuje se obveza lovozakupnika za uredno izvršenje obveza preuzetih ugovorom o pravu lova osiguravanje financijskih sredstava u iznosu godišnje naknade za pravo lova (garancijom banke ili avaliranom mjenicom).

Uz članak 7.

Ovim člankom propisuje se način usklađivanja visine godišnje naknade za zakup prava lova.

Uz članak 8.

Ovim člankom usklađuje se izmjena trajanja ugovora o zakupu prava lova s izmjenom iz članka 5. Konačnog prijedloga zakona.

Uz članak 9.

Ovim člankom nomotehnički se usklađuje izričaj s važećim Zakonom o državnom odvjetništvu, budući da prethodno mišljenje daju stvarno i mjesno nadležna (županijska) državna odvjetništva, a ne samo Državno odvjetništvo Republike Hrvatske.

Uz članak 10.

Ovim člankom usklađuje se upućivanje na članak 24. stavak 4. važećega Zakona, radi usklađivanja s izmjenom toga stavka.

Uz članak 11.

Ovim člankom usklađuju se upućivanja na odgovarajuće odredbe važećega Zakona kojima su uređeni uvjeti i obveze lovozakupnika, radi usklađivanja s izmjenom članka 24. stavka 4. važećega Zakona.

Uz članak 12.

Ovim člankom mijenja se način raspodjele sredstava ostvarenih od naknade za pravo lova radi osiguravanja odgovarajućeg financijskog okvira županijama i Gradu Zagrebu za provedbu poslova iz njihove nadležnosti te se proširuju namjene za koje se ta sredstva mogu koristiti. Uz ostale propisane namjene, omogućuje se financiranje troškova rada županijskih povjerenstava za procjenu šteta od divljači te isplata utvrđenog, a neisplaćenog iznosa štete u skladu s člankom 82.a koji se dodaje člankom 30. Konačnog prijedloga zakona.

Uz članak 13.

Ovim člankom usklađuju se odredbe koje se odgovarajuće primjenjuju na zakup prava lova na privatnom lovištu, radi usklađivanja s izmjenom članka 24. stavka 4. važećega Zakona i s njom povezanim odredbama.

Uz članak 14.

Ovim člankom propisuje se način usklađivanja visine godišnje naknade za koncesiju prava lova.

Uz članak 15.

Ovim člankom usklađuju se odredbe koje se odgovarajuće primjenjuju na ugovore iz članka 42. važećega Zakona, radi usklađivanja s izmjenom članka 24. stavka 4. važećega Zakona i s njom povezanim odredbama.

Uz članak 16.

Ovim člankom usklađuje se upućivanje na odgovarajuće odredbe važećega Zakona kojima su posebno uređene obveze koje se odnose na stručnu službu i lovočuvarsku službu, radi usklađivanja s izmjenom članka 24. stavka 4. važećega Zakona.

Uz članak 17.

Ovim člankom propisuje se iznimka u obvezi donošenja programa zaštite divljači za neograđene javne ceste.

Uz članak 18.

Ovim člankom propisuje se mogućnost odstupanja od stavka 1. podstavka 1. članka 55. važećega Zakona kojim je zabranjeno loviti i uznemiravati ženku dlakave divljači kad je visoko bređa ili dok vodi sitnu mladunčad radi smanjivanja broja divljači koja čini štetu drugoj divljači i ostalim životinjskim vrstama, usjevima, stoci, šumama, ribnjacima, drugim vodama i ostaloj imovini na podnošljiv broj, u slučajevima kada je potrebno skratiti lovostaj zbog sprječavanja šteta od divljači te u slučajevima potrebe donošenja naredbe o smanjenju brojnog stanja pojedine vrste divljači.

Uz članak 19.

Ovim člankom usklađuju se odredbe važećega Zakona o lovstvu s odredbama Zakona o nabavi i posjedovanju oružja građana kao posebnim propisom kojim se uređuju kategorizacija i tehnička svojstva civilnog vatrenog oružja i spremnika u Republici Hrvatskoj. Pritom se ne dovodi u pitanje zaštitni cilj zabrane propisane međunarodnim i europskim pravilima iz područja zaštite prirode, a to je sprječavanje uporabe neselektivnih sredstava lova i odstrjela divljači uzastopnim ispaljivanjem većeg broja naboja. Ovom odredbom zadržava se zabrana uporabe poluautomatskog oružja u lovu na način koji bi omogućio korištenje više od dopuštenog broja naboja, ali se napušta rješenje koje je u praksi podrazumijevalo tehničko ograničavanje odnosno preinaku spremnika. Time se precizira način normiranja zabrane u važećem Zakonu te pridonosi pravnoj sigurnosti i usklađenosti pravnog okvira u području lovstva, oružja i zaštite prirode.

Uz članak 20.

Ovim člankom utvrđuje se da divljač smije loviti lovac s važećom lovačkom iskaznicom i izdanim dopuštenjem lovoovlaštenika. Propisuje se da divljač smije odstrjeljivati samo lovac koji, uz navedene uvjete, ima i sukladno propisima kojima se regulira nabava i posjedovanje oružja građana važeći oružni list ili odobrenje za nabavu lovačkog oružja, čime se osigurava zakonito i odgovorno rukovanje oružjem. Ovim člankom utvrđuje se da lovac pri odstrjelu divljači mora imati odgovarajuću ispravu o oružju i postupati sukladno propisima kojima se uređuju nabava i posjedovanje oružja građana. Postavlja se izričita zabrana kretanja lovištem s oružjem bez dopuštenja lovoovlaštenika radi suzbijanja krivolova i jamčenja sigurnosti. Utvrđuje se javna ovlast Hrvatskog lovačkog saveza za izdavanje lovačkih iskaznica nakon položenog lovačkog ispita. Daje se zakonsko ovlaštenje ministru da pravilnikom propiše uvjete lova, nošenja lovačkog oružja te pripadajućih obrazaca i evidencija.

Uz članak 21.

Ovim člankom precizira se da sredstva za otkup trofeja iz članka 72. stavka 2. važećega Zakona osigurava Hrvatski lovački savez.

Uz članak 22.

Ovim člankom propisuje se da izobrazbu i polaganje ispita za lovca, lovočuvara i ocjenjivača trofeja divljači provodi HLS i druge pravne osobe koje ovlasti Ministarstvo. Propisuju se opći i posebni uvjeti za upis u programe osposobljavanja za lovca, lovočuvara i ocjenjivača trofeja divljači. Kao ključan uvjet za buduće lovce uvodi se obveza završetka programa i polaganja posebnog ispita iz balistike i sigurnog rukovanja lovačkim oružjem. Uvodi se obveza prethodnog pohađanja programa i polaganja posebnog ispita iz balistike i sigurnog rukovanja lovačkim oružjem osobama koje su tijekom višeg ili visokog obrazovanja završile odgovarajući studijski program iz lovstva, čime se jamči ujednačena razina praktične osposobljenosti i sigurnosti za sve nositelje lovačkih iskaznica. Daje se zakonsko ovlaštenje ministru da pravilnikom detaljnije propiše programe osposobljavanja, načine polaganja svih ispita, izgleda i načine izdavanja uvjerenja te vođenje pripadajućih upisnika.

Uz članak 23.

Ovim člankom uređuje se zbrinjavanje divljači stradale u prometu na neograđenim javnim cestama te obveze lovoovlaštenika i upravitelja ceste u vezi s njezinim zbrinjavanjem.

Uz članak 24.

Ovim člankom ispravlja se pogrešno navođenje stavka u važećem Zakonu.

Uz članak 25.

Ovim se člankom izričito propisuje da se u pogledu uzroka i odgovornosti za štetu od divljači i na divljači primjenjuju odredbe ove glave važećega Zakona, kako su izmijenjene i dopunjene Konačnim prijedlogom zakona, kao *lex specialis*.

Uz članak 26.

Ovim člankom propisuju se i dodatno uređuju mjere za sprječavanje štete od divljači. Nadležnom tijelu, županiji odnosno Gradu Zagrebu, propisuje se ovlast za utvrđivanje mjera koje su dužni provoditi lovoovlaštenik i korisnik zemljišta te nadzor njihove provedbe, kao i dodatne ovlasti radi smanjenja štete od divljači. Omogućuje se nadležnim tijelima donošenje rješenja o dodatnom utvrđivanju brojnog stanja divljači, izgonu divljači s ugroženih područja te provođenju mjera zaštite na trošak lovoovlaštenika ako ih on ne provodi.

Uz članak 27.

Ovim člankom mijenja se članak 79. važećega Zakona radi preciznijeg uređivanja obveza oštećenika u svrhu sprječavanja nastanka štete od divljači ili smanjenja njezina opsega. Propisuje se da je oštećenik dužan, na primjeren način i na svoj trošak, kao dobar gospodar, pravodobno poduzeti razumne mjere, dopuštene radnje samopomoći i zahvate radi zaštite svoje imovine. Mjere, radnje i zahvati koje je oštećenik dužan poduzeti procjenjuju se prema okolnostima konkretnog slučaja. Od oštećenika se ne zahtijeva poduzimanje svake mjere navedene u ovoj odredbi, nego onih mjera koje su, s obzirom na konkretnu opasnost od nastanka štete, razumne, primjerene i pravodobne. Zakonom navedene mjere predstavljaju moguće načine zaštite imovine, a ne kumulativnu obvezu oštećenika da u svakom slučaju poduzme sve navedene mjere. Stoga sama činjenica da oštećenik nije poduzeo pojedinu navedenu mjeru ne znači da nije ispunio svoju obvezu ako je poduzeo drugu razumnu i primjerenu mjeru zaštite, u skladu s okolnostima konkretnog slučaja. Dodatno se propisuje da oštećenik koji pravodobno ne poduzme razumne mjere, dopuštene radnje samopomoći i zahvate, koji ne dopusti lovoovlašteniku provođenje mjera kojima se sprječava nastanak štete od divljači, koji odstrani sredstva za sprječavanje štete, odnosno koji namjerno oštetiti ili odstrani objekte koji služe za sprječavanje šteta nema pravo na naknadu sveukupne štete koju prouzroči divljač. Pod mjerama iz stavka 2. izmijenjenog članka 79. važećega Zakona podrazumijevaju se razumne mjere iz stavka 1. toga članka, čija se primjerenost i

pravodobnost procjenjuju prema okolnostima konkretnog slučaja. Time se naglašava odgovornost oštećenika za zaštitu vlastite imovine i potreba njegova aktivnog sudjelovanja u sprječavanju i smanjenju šteta od divljači.

Uz članak 28.

Ovim člankom jasno se propisuje da za štetu koju prouzroči divljač odgovara lovoovlaštenik odnosno korisnik nelovne površine, pod uvjetom da je oštećenik postupio u skladu s člankom 79. važećega Zakona, kako je izmijenjen člankom 27. Konačnog prijedloga zakona, te kao dobar gospodar zaštitio svoju imovinu. Teret dokazivanja pravodobnog poduzimanja razumnih mjera, dopuštenih radnji samopomoći i zahvata je na oštećeniku, što proizlazi iz općih načela odštetnog prava, prema kojima je oštećenik dužan razumno postupati radi sprječavanja nastanka štete ili smanjenja njezina opsega, dok njegov doprinos nastanku ili povećanju štete može utjecati na ostvarivanje prava na naknadu. Budući da se činjenice i dokazi o poduzetim mjerama zaštite odnose na postupanje samog oštećenika, opravdano je da dokaže koje je razumne mjere, dopuštene radnje samopomoći i zahvate pravodobno poduzeo. Preciznije se uređuje odgovornost za štete nastale naletom vozila na divljač. Odgovornost se utvrđuje prema načelu krivnje – vozač odgovara ako je postupao protivno propisima o sigurnosti prometa, a lovoovlaštenik ako je šteta nastala zbog provođenja skupnog lova. Ako se utvrdi da su i vozač i lovoovlaštenik postupali uredno i bez propusta, svaka strana snosi vlastitu štetu (*casum sentit dominus*). Tako vozač snosi oštećenja na vozilu proizašla iz rizika upravljanja opasnom stvari, a lovoovlaštenik gubitak divljači i troškove njezina zbrinjavanja. Nastali gubitak ostaje na strani na kojoj je nastao, čime se uspostavlja ravnoteža u snošenju rizika.

Uz članke 29. i 30.

Ovim člancima brišu se odredbe članka 82. Zakona o lovstvu kojima je uređen postupak ostvarivanja naknade štete te se dodaje novi članak 82.a kojim se cjelovito uređuje postupak prijave, procjene i naknade štete od divljači. Propisuju se rokovi i način prijave štete lovoovlašteniku, pokušaj sporazumnog rješavanja zahtjeva, sadržaj prijedloga za sklapanje sporazuma i sporazuma koji predstavlja ovršnu ispravu te mogućnost provođenja procjene štete pred županijskim povjerenstvom. Ako se može nedvojbeno utvrditi da se šteta ne nadoknađuje, procjena se ne provodi, o čemu se oštećenika pisanim putem obavještava uz navođenje razloga. Ako sporazum ne bude sklopljen, oštećenik može ostvariti sudsku zaštitu u roku od godine dana od dana podnošenja prijave lovoovlašteniku. Poseban rok od godine dana primjeren je i razmjeran zbog prirode šteta od divljači, mogućnosti brzih promjena stanja oštećenog dobra i nestanka tragova relevantnih za utvrđivanje uzroka, okolnosti i vrijednosti štete, a oštećeniku ostavlja dovoljno vremena za pokušaj sporazumnog rješavanja spora i podnošenje tužbe. Početak tijeka roka veže se uz dan podnošenja prijave lovoovlašteniku kao objektivno odrediv i dokaziv trenutak. Uređuje se i mogućnost isplate utvrđene, dospjele i neisplaćene štete iz sredstava ostvarenih od godišnje naknade za pravo lova, uz prijelaz tražbine na nadležno tijelo do visine isplaćenog iznosa i njegovu naplatu od lovoovlaštenika. Zahtjevi se podmiruju prema redoslijedu zaprimanja, a ako raspoloživa sredstva nisu dostatna, neisplaćeni zahtjevi podmiruju se prema istom redoslijedu iz naknadno raspoloživih sredstava iste namjene. Neispunjenje dospjele obveze naknade štete smatra se osobito teškom povredom obveza iz ugovora o pravu lova zbog koje je davatelj prava lova dužan pokrenuti postupak raskida ugovora.

Uz članak 31.

Ovim člankom uvodi se mogućnost naplate novčane kazne na mjestu počinjenja prekršaja. Propisuju se slučajevi u kojima neće doći do pokretanja prekršajnog postupka.

Uz članak 32.

Ovim člankom u cijelosti se mijenja članak 92. važećega Zakona s ciljem usklađivanja i preciznijeg propisivanja prekršajnih odredbi te iznosa novčanih kazni za prekršaje koje mogu

počiniti lovoovlaštenici, korisnici površina na kojima nije dopušteno ustanovljivanje lovišta i odgovorne osobe u pravnim osobama. Izmjena obuhvaća proširen i jasno definiran popis radnji koje predstavljaju prekršaje, uključujući slučajeve nezakonitog prenošenja prava lova, gospodarenja bez odobrenog lovnogospodarskog plana i sl., kao i nepostupanje po rješenjima lovne inspekcije. Na ovaj način osigurava se dosljednija provedba propisa, povećava odgovornost lovoovlaštenika te se jača pravna sigurnost. Propisani iznosi novčanih kazni izraženi su u eurima, u skladu s odredbama Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 57/22. i 88/22.), kojim je propisana obveza izražavanja svih novčanih iznosa u eurima od dana uvođenja eura kao službene valute.

Uz članak 33.

Ovim člankom u cijelosti se mijenja članak 93. važećega Zakona radi preciznijeg propisivanja prekršajne odgovornosti lovoovlaštenika pravnih i fizičkih osoba, korisnika površina na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta te odgovornih osoba u pravnim osobama. Ujedno se propisuju slučajevi u kojima lovni inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu počinjenja prekršaja, čime se omogućuje učinkovitije inspekcijsko postupanje. Propisani rasponi novčanih kazni prilagođeni su težini počinjenih povreda i njihovim posljedicama te predstavljaju razmjernu i odvraćajuću mjeru za počinitelje. Propisani iznosi novčanih kazni izraženi su u eurima, u skladu s odredbama Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 57/22. i 88/22.), kojim je propisana obveza izražavanja svih novčanih iznosa u eurima od dana uvođenja eura kao službene valute.

Uz članak 34.

Ovim člankom u cijelosti se mijenja članak 94. važećega Zakona s ciljem usklađivanja iznosa novčanih kazni s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj te preciznijeg propisivanja prekršajnih sankcija za pravne i fizičke osobe koje obavljaju stručne poslove u provedbi lovnogospodarskih planova.

Uz članak 35.

Ovim člankom u cijelosti se mijenja članak 95. važećega Zakona o lovstvu radi usklađivanja iznosa novčane kazne s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj te radi omogućavanja učinkovitijeg inspekcijskog postupanja u slučaju počinjenja prekršaja od strane lovočuvara.

Uz članak 36.

Ovim člankom u cijelosti se mijenja članak 96. važećega Zakona radi usklađivanja iznosa novčane kazne s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj te radi omogućavanja učinkovitijeg inspekcijskog postupanja u slučaju počinjenja prekršaja od strane lovnika.

Uz članak 37.

Ovim člankom u cijelosti se mijenja članak 98. važećega Zakona radi usklađivanja novčanih iznosa s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj te radi preciznijeg propisivanja prekršaja i njihovih kvalifikacija.

Uz članak 38.

Ovim člankom mijenja se članak 99. važećega Zakona radi usklađivanja upućivanja na relevantne odredbe koje sadrže prekršaje iz članka 92. i članka 93. važećega Zakona, a koji su Konačnim prijedlogom zakona izmijenjeni i dopunjeni.

Uz članak 39.

Ovim člankom propisuje se prijelazna odredba kojom se uređuje dovršetak postupaka započetih, a koji nisu dovršeni, prema odredbama važećega Zakona o lovstvu („Narodne novine“, br. 99/18., 32/19., 32/20. i 127/24. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske). Na taj način osiguravaju se

pravna sigurnost i kontinuitet u provedbi postupaka koji su započeti prije stupanja na snagu Konačnog prijedloga zakona te se izbjegava primjena novih odredaba na već pokrenute postupke.

Uz članak 40.

Ovim člankom propisuje se rok u kojem je ministar dužan donijeti pravilnike iz članka 67. stavka 5. i članka 73. stavka 7. važećega Zakona, kako su izmijenjeni člancima 20. i 22. Konačnog prijedloga zakona. Također se propisuje da do stupanja na snagu novih pravilnika ostaju na snazi Pravilnik o uvjetima i načinu lova i Pravilnik o osposobljavanju kadrova u lovstvu.

Uz članak 41.

U stavku 1. propisuje se da svi ugovori o pravu lova sklopljeni do dana stupanja na snagu Konačnog prijedloga zakona ostaju na snazi do isteka razdoblja na koje su sklopljeni, čime se osigurava pravna sigurnost i kontinuitet ugovornih odnosa. Time se sprječava mogućnost prekida valjanih ugovora i osigurava nesmetano gospodarenje lovištima. Propisana je obveza izmjene postojećih ugovora u roku od 120 dana od dana stupanja na snagu Konačnog prijedloga zakona, radi usklađivanja s novim odredbama članka 7. i članka 14. Konačnog prijedloga zakona. Ovim se omogućuje da se u praksi primjene novouspostavljeni kriteriji i uvjeti u pogledu revalorizacije odnosno usklađenja iznosa godišnje naknade. Odredba se ne primjenjuje na protekla razdoblja niti se njome potražuje razlika u cijeni za vrijeme prije stupanja na snagu Konačnog prijedloga zakona. Izmjena ugovora utječe isključivo na buduće dospelje obveze.

Uz članak 42.

Ovim člankom propisuje se prestanak primjene Programa zaštite divljači za državne ceste u nadležnosti trgovačkog društva Hrvatske ceste d.o.o. zbog izmjene u članku 17. Konačnog prijedloga zakona.

Uz članak 43.

Ovim člankom propisuje se stupanje na snagu Konačnog prijedloga zakona .

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Provedba Konačnog prijedloga zakona imat će utjecaj na smanjenje ostalih prihoda za posebne namjene u nadležnosti Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva. Naime, važećim Zakonom se ukupni prihodi od naknade prava lova raspoređuju na sljedeći način: 30 % sredstava u Državni proračun, 50 % sredstava kao namjenski prihod Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva i 20 % sredstava na račun županija i grada Zagreba. Ovim prijedlogom Zakona raspored je kako slijedi: 30 % državni proračun, 10 % ministarstvo nadležno za poslove lovstva i 60 % županije i Grad Zagreb. S obzirom na to da je ukupni prihod od naknade prava lova u prošloj godini iznosio 4.300.000,00 eura, iznos od 2.150.000,00 eura se rasporedio kao namjenski prihod ministarstva nadležnog za poslove lovstva. Prema Konačnom prijedlogu zakona navedeni postotak se smanjuje na 10 % pa bi u tom slučaju prihod Ministarstva iznosio 430.000,00 eura odnosno za 1.720.000,00 eura na godišnjoj razini manje nego do sada. Prihod državnog proračuna ostaje na razini kao i do sada odnosno izmjena Zakona neće utjecati na smanjenje prihoda državnog proračuna. Na godišnjoj razini prihod državnog proračuna od naknade prava lova iznosi 1.290.000,00 eura.

Konačnim prijedlogom zakona povećava se postotak prihoda koji se raspoređuje županijama i gradu Zagrebu. Do sada je njihov godišnji prihod iznosio 860.000,00 eura, a izmjenama Zakona isti će porasti na 2.580.000,00 eura.

Putem Hrvatskog lovačkog saveza financiraju se štete od divljači na vozilima. Predmetno ne predstavlja zakonsku obvezu, već mjeru pomoći održivosti koncesija i zakupa prava lova. Za navedenu mjeru planirana su sredstva u iznosu od 15.900.000,00 eura u okviru općih prihoda i primitaka. Konačnim prijedlogom zakona se sada jasnije utvrđuje odgovornost za štetu nastalu u prometu, a županijama i Gradu Zagrebu daje se mogućnost financiranja polica osiguranja od prikupljene naknade i za očekivati je da više neće biti potrebe za ovom mjerom.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Hrvatski sabor je na 10. sjednici održanoj 25. lipnja 2026. u prvom čitanju raspravljao o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu, koji je prihvatio Zaključkom od 3. srpnja 2026., s time da su predlagatelju upućene sve primjedbe, prijedlozi i mišljenja izneseni u raspravi radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

O Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o lovstvu raspravljali su sljedeći odbori Hrvatskoga sabora: Odbor za poljoprivredu na 48. sjednici održanoj 24. lipnja 2026., Odbor za lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu na 25. sjednici održanoj 23. lipnja 2026. i Odbor za zakonodavstvo na 68. sjednici održanoj 23. lipnja 2026. Navedeni odbori donijeli su zaključke o prihvatanju Prijedloga zakona, pri čemu je Odbor za zakonodavstvo istaknuo kako je potrebno nomotehnički doraditi izričaj pojedinih odredaba. Slijedom navedenoga, u Konačnom prijedlogu zakona prihvaćene su primjedbe Odbora za zakonodavstvo koje su se odnosile na članke 21., 24., 26. do 30. i 32. Prijedloga zakona iz prvog čitanja, uz odgovarajuću promjenu numeracije tih odredaba u Konačnom prijedlogu zakona.

U odnosu na Prijedlog zakona iz prvog čitanja, u Konačnom prijedlogu zakona provedene su dodatne izmjene i dopune koje su se pokazale potrebnima tijekom daljnje stručne i nomotehničke obrade teksta. Konačni prijedlog zakona razlikuje se od Prijedloga zakona kako slijedi.

U članku 4. Konačnog prijedloga zakona dodana je odredba kojom se usklađuje upućivanje u članku 21. stavku 1. podstavku 1. Zakona o lovstvu na odgovarajuće odredbe Zakona kojima su posebno uređene obveze koje se odnose na stručnu službu i lovočuvarsku službu, radi usklađivanja s izmjenom članka 24. stavka 4. Zakona.

U članku 5. Konačnog prijedloga zakona dodatno je preciziran kriterij za ostvarivanje prava prednosti domicilne udruge na način da se pri utvrđivanju većeg broja članova uzimaju u obzir članovi s važećom lovačkom iskaznicom koji imaju prebivalište najmanje tri godine prije objave natječaja na području obuhvaćenom granicom lovišta koje je predmet natječaja.

U člancima 10., 11., 13., 15. i 16. Konačnog prijedloga zakona provedena su dodatna usklađivanja upućivanja na povezane odredbe Zakona radi usklađivanja s izmjenom članka 24. stavka 4. Zakona. Budući da se predloženom izmjenom toga stavka više ne zadržava dosadašnje nabranje obveza lovozakupnika u točkama, bilo je potrebno uskladiti povezana upućivanja u drugim odredbama Zakona.

U članku 12. Konačnog prijedloga zakona dopunjene su namjene za koje se mogu koristiti sredstva ostvarena od naknade za pravo lova na način da se, uz namjene predložene u prvom čitanju, omogućuje financiranje troškova rada županijskih povjerenstava za procjenu šteta od divljači te isplata utvrđenog, a neisplaćenog iznosa štete u skladu s člankom 82.a Zakona. Dopune su potrebne radi osiguranja financijske osnove za provedbu postupka procjene i isplate utvrđenih iznosa štete uređenog novim člankom 82.a Zakona.

U članku 27. Konačnog prijedloga zakona izmijenjen je izričaj odredbe kojom se uređuju obveze oštećenika u svrhu sprječavanja i smanjenja šteta od divljači. U odnosu na Prijedlog zakona iz prvog čitanja dodatno je naglašeno da se mjere, dopuštene radnje samopomoći i zahvati poduzimaju ovisno o okolnostima konkretnog slučaja te da mogu obuhvatiti mjere navedene u toj odredbi. Time se precizira da se radi o razumnim mjerama koje se procjenjuju prema okolnostima konkretnog slučaja, a ne o obvezi poduzimanja svake od navedenih mjera u svakom pojedinom slučaju.

U članku 28. Konačnog prijedloga zakona odredba o odgovornosti za štetu koju prouzroči divljač usklađena je s izmijenjenim člankom 79. Zakona na način da se upućuje na postupanje oštećenika u skladu s tim člankom. Izmjena je provedena radi jasnoće i međusobne usklađenosti odredaba kojima se uređuju obveze oštećenika i pretpostavke odgovornosti za štetu.

U članku 30. Konačnog prijedloga zakona dodatno je uređen postupak ostvarivanja naknade štete od divljači. Preciziran je početak tijeka roka za prijavu štete, razlikovana je početna prijava lovoovlašteniku od zahtjeva nadležnom tijelu, propisan je minimalni sadržaj prijedloga za sklapanje sporazuma i sporazuma koji predstavlja ovršnu ispravu te je uređen postupak procjene štete pred županijskim povjerenstvom. Dodatno su uređeni rok za ostvarivanje sudske zaštite, uvjeti za isplatu utvrđene, a neisplaćene štete iz sredstava ostvarenih od godišnje naknade za pravo lova, prijelaz i naplata tražbine, redosljed podmirivanja zahtjeva u slučaju nedostatnosti raspoloživih sredstava te pravne posljedice neispunjenja dospjele obveze naknade štete. Navedene dopune unesene su radi jasnijeg, učinkovitijeg i predvidljivijeg postupka ostvarivanja naknade štete.

U prijelaznim i završnim odredbama dodana je odredba kojom se propisuje rok u kojem je ministar dužan donijeti pravilnike iz članka 67. stavka 5. i članka 73. stavka 7. Zakona o lovstvu, kako su izmijenjeni Konačnim prijedlogom zakona. Također se, radi osiguranja kontinuiteta provedbe važećega Zakona, propisuje da do stupanja na snagu novih pravilnika ostaju na snazi važeći Pravilnik o uvjetima i načinu lova i Pravilnik o osposobljavanju kadrova u lovstvu.

U ostalom dijelu Konačnog prijedloga zakona provedene su pravno-tehničke, nomotehničke i jezične prilagodbe koje proizlaze iz dodavanja novih članaka, posljedične promjene numeracije, usklađivanja međusobnih upućivanja te preciziranja pojedinih izričaja radi jasnoće, terminološke dosljednosti i provedivosti zakonskog teksta. Slijedom navedenih izmjena odgovarajuće su doradana i obrazloženja pojedinih odredaba.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

U raspravi na sjednici Odbora za poljoprivredu Hrvatskoga sabora postavljena su i pitanja koja se odnose na lovnogospodarske osnove i njihovu analizu, procjenu brojnog stanja divljači, provedbu prava i dužnosti lovoovlaštenika, mogućnost traženja revizije lovnogospodarskih osnova, korištenje redukcijskog odstrjela te mjere u slučaju lošeg gospodarenja lovištima. Upozoreno je i na probleme pojedinih brdsko-planinskih područja u kojima je otežano kontrolirati brojno stanje divljači zbog zapuštenih i zakorovljenih površina. U raspravi je istaknuto i da redukcijski odstrjel treba biti zadnja mjera te da je prije njegova provođenja potrebno sagledati stvarno stanje populacija divljači i učinkovitost postojećih mjera gospodarenja.

Navedene primjedbe i pitanja primaju se na znanje, ali ne zahtijevaju dodatnu izmjenu normativnog teksta Konačnog prijedloga zakona. Lovnogospodarska osnova je planski akt kojim se utvrđuje optimalno stanje divljači i način gospodarenja lovištem za određeno razdoblje. Odstupanje stvarnog stanja od planski utvrđenog stanja ne znači samo po sebi da lovnogospodarsku osnovu treba mijenjati ili da lovoovlaštenik ne provodi svoje obveze, nego upućuje na potrebu poduzimanja propisanih mjera radi usklađivanja stvarnog stanja s planski utvrđenim stanjem. Pritom valja istaknuti da šteta od divljači i povećana brojnost divljači nisu sinonimi. Sama činjenica nastanka štete ne dokazuje da je brojnost divljači iznad planskog odnosno optimalnog stanja niti da lovoovlaštenik nije provodio propisane mjere gospodarenja divljači. Na nastanak i opseg štete mogu utjecati različite okolnosti, uključujući vrstu i položaj kulture, migracijska kretanja divljači, vremenske prilike i druge okolnosti konkretnog slučaja. Zbog toga važeći Zakon i Konačni prijedlog zakona naglasak prvenstveno stavljaju na mjere sprječavanja i smanjenja šteta od divljači te na aktivno postupanje svih sudionika. U slučajevima u kojima postoji potreba utjecaja na brojno stanje divljači važeći Zakon već sadržava odgovarajuće mehanizme postupanja, dok se Konačnim prijedlogom zakona uvode dodatni alati za djelovanje nadležnih tijela. U odnosu na navode o zapuštenim i zakorovljenim površinama, ističe se da održavanje poljoprivrednog zemljišta i sprječavanje njegova zapuštanja nije predmet ovih izmjena i dopuna Zakona o lovstvu. Takve okolnosti mogu utjecati na stanišne uvjete i kretanje divljači, ali se primarno uređuju propisima i mjerama iz područja poljoprivrednog zemljišta, komunalnog reda i agrotehničkih mjera.

U raspravi na sjednici Odbora za lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu Hrvatskoga sabora iznesene su primjedbe na predloženo uređenje šteta na poljoprivrednim dobrima i šteta nastalih naletom vozila na divljač. Pojedini članovi Odbora ocijenili su da predložena rješenja predstavljaju teret za poljoprivrednike i vozače te da bi oni prema predloženim odredbama sami morali snositi financijske posljedice nastalih šteta.

Nije prihvaćena ocjena da se predloženim uređenjem financijski teret šteta prebacuje na poljoprivrednike i vozače. U odnosu na štete na poljoprivrednim dobrima, predloženim uređenjem ne isključuje se pravo oštećenika na naknadu štete niti odgovornost lovoovlaštenika kada su za to ispunjene zakonom propisane pretpostavke. Ostvarivanje prava na naknadu štete zahtijeva utvrđivanje okolnosti konkretnog slučaja, poduzetih mjera zaštite i postojanja zakonom propisanih

pretpostavki odgovornosti. Obveza oštećenika da poduzme razumne, primjerene i dopuštene mjere zaštite ne znači da mora spriječiti svaku štetu, nego da je dužan postupati pažnjom dobrog gospodara, prema okolnostima konkretnog slučaja.

U odnosu na štete nastale naletom vozila na divljač, lovoovlaštenik ne upravlja javnom cestom niti može upravljati prometom i kretanjem vozila. Stoga se odgovornost za ovu vrstu štete ne može zasnivati samo na činjenici da je u štetnom događaju sudjelovala divljač, nego je potrebno utvrditi postojanje zakonom propisanih pretpostavki odgovornosti i uzročne veze između postupanja ili propuštanja određenog subjekta i nastanka štete. Predloženim uređenjem stoga se financijski teret štete ne prebacuje unaprijed na vozača, lovoovlaštenika ili javna sredstva, već se naknada štete veže uz utvrđenu odgovornost za njezin nastanak.

U raspravi je kao sporna istaknuta i predložena raspodjela sredstava od naknade za pravo lova. Primjedba nije prihvaćena jer se sredstva usmjeravaju županijama i Gradu Zagrebu kao davateljima prava lova za zajednička lovišta i nositeljima zakonom propisanih poslova u sustavu lovstva, osobito poslova povezanih sa sprječavanjem šteta od divljači i provedbom mjera u lovištima.

Nije prihvaćena ni primjedba da Prijedlog zakona pogoduje privatnim vlasnicima lovišta. Povećanje najmanje površine privatnog lovišta s 500 na 1000 hektara predlaže se radi učinkovitijeg i održivijeg gospodarenja populacijama divljači, očuvanja prostorno i biološki zaokruženih cjelina, smanjenja fragmentacije lovnog prostora te usklađivanja uvjeta za ustanovljenje privatnih lovišta s uvjetima koji vrijede za državna i zajednička lovišta. Predloženo rješenje ne predstavlja pogodovanje privatnim vlasnicima, nego propisuje stroži uvjet za ustanovljenje privatnog lovišta.

Nije prihvaćen ni prijedlog da se Prijedlog zakona povuče iz procedure radi temeljite dorade. Predlagatelj smatra da su predložena rješenja potrebna radi otklanjanja uočenih poteškoća u provedbi važećeg Zakona, jačanja pravne sigurnosti, učinkovitijeg sprječavanja šteta od divljači, održivijeg gospodarenja lovištima te jasnijeg uređenja odgovornosti za štete nastale naletom vozila na divljač.

Primjedbe iznesene u raspravi u Hrvatskome saboru odnose se na primjedbe iznesene u ime klubova zastupnika i u pojedinačnim raspravama, a radi preglednosti grupirane su prema sadržajno povezanim temama, budući da je više zastupnika iznijelo istovjetne ili bitno slične primjedbe.

U raspravi u Hrvatskome saboru više zastupnica i zastupnika, među kojima Dragana Jeckov (Klub zastupnika SDSS-a), Ivana Ribarić Majanović (Klub zastupnika SDP-a i u pojedinačnoj raspravi), Anka Mrak Taritaš (Klub zastupnika Centra, NPS-a i GLAS-a), Božo Petrov i Marin Miletić (Klub zastupnika Mosta i nezavisnog zastupnika Josipa Jurčevića), Mate Vukušić, Miroslav Marković i Marijana Petir (pojedinačne rasprave), Ante Milos (Klub zastupnika IDS-a, PGS-a, Unije Kvarnera i ISU-PIP-a) te Dalibor Paus (pojedinačna rasprava), iznijelo je primjedbe koje se odnose na teret poduzimanja i financiranja mjera zaštite poljoprivrednih dobara i teret dokazivanja ispunjenja pretpostavki za ostvarivanje prava na naknadu štete, pitanje izdavanja zapisnika te izvor sredstava za isplatu naknade za štete koje divljač prouzroči na poljoprivrednim kulturama, usjevima i nasadima. Primjedbama se u bitnome ukazivalo da se oštećenike prekomjerno opterećuje troškovima zaštite poljoprivrednih površina i dokazivanjem poduzetih mjera te da je potrebno jasnije odrediti izvor sredstava za financiranje mjera zaštite i isplatu naknade štete. Pojedini zastupnici ukazali su i na potrebu većeg uključivanja države odnosno javnih sredstava u financiranje zaštite poljoprivrednika i podmirivanje šteta od divljači.

Navedene primjedbe nisu usvojene. Predloženim uređenjem odgovornost za štete od divljači u poljoprivredi ne prenosi se s lovoovlaštenika na oštećenika. Za štetu koju prouzroči divljač odgovara lovoovlaštenik odnosno korisnik nelovne površine, pod pretpostavkama propisanim Zakonom. Odgovornost lovoovlaštenika proizlazi iz prava lova te s njime povezanih ovlasti i obveza gospodarenja divljači na području lovišta. Obveza oštećenika da kao dobar gospodar pravodobno poduzme razumne i primjerene mjere radi zaštite svoje imovine ne predstavlja prijenos odgovornosti za štetu, nego konkretizaciju općeg načela prema kojem je svatko dužan, u okviru svojih stvarnih mogućnosti i prema okolnostima konkretnog slučaja, pridonijeti sprječavanju nastanka štete ili smanjenju njezina opsega. Od oštećenika se ne zahtijeva poduzimanje svake mjere navedene u Zakonu niti uspješno sprječavanje svake štete, nego poduzimanje one mjere ili kombinacije mjera koja je u konkretnim okolnostima razumna, primjerena i provediva.

Nije prihvaćena ni primjedba na teret dokazivanja pravodobnog poduzimanja propisanih radnji radi zaštite imovine. Oštećenik je, kao osoba koja zahtijeva naknadu štete, dužan dokazati činjenice na kojima temelji svoj zahtjev, uključujući nastanak i visinu štete te ispunjenje zakonom propisanih pretpostavki za ostvarivanje prava na naknadu. Budući da je riječ o radnjama koje je sam poduzeo radi zaštite vlastite imovine, upravo oštećenik raspolaže činjenicama i dokazima o njihovu poduzimanju. Takvo pravilo ne oslobađa lovoovlaštenika odgovornosti niti od oštećenika zahtijeva dokazivanje načina na koji je lovoovlaštenik gospodario divljači, nego samo dokazivanje vlastitoga postupanja.

U odnosu na navode o propisivanju obveze izdavanja zapisnika, ističe se da ostvarivanje prava na naknadu štete nije uvjetovano postojanjem zapisnika. Zapisnik o šteti može imati dokaznu vrijednost u odnosu na nastanak i opseg štete, ali nije jedini dopušteni dokaz niti predstavlja pretpostavku bez koje bi oštećenik bio onemogućen u ostvarivanju svojih prava.

Nije prihvaćen prijedlog da se propiše isplata naknade štete od divljači iz državnog proračuna odnosno proračuna županija i Grada Zagreba. Štete koje divljač prouzroči na poljoprivrednim kulturama, usjevima i nasadima pojedinačne su imovinske štete, a ne javna obveza države. Odgovornost za njihovu naknadu, uz ispunjenje propisanih pretpostavki, snosi lovoovlaštenik jer je riječ o subjektu kojem je dano pravo lova odnosno gospodarenje divljači na području koje obuhvaća i poljoprivredne površine. Odgovornost lovoovlaštenika ne temelji se na njegovoj krivnji, nego proizlazi iz ovlasti i obveza gospodarenja divljači i zaštite divljači. Model proračunske isplate ne bi bio opravdan ni razmjeran jer bi se njime teret naknade pojedinačnih šteta prenio na javna sredstva odnosno na sve građane, neovisno o tome tko je odgovoran za nastanak štete. Činjenica da je divljač prirodno bogatstvo od interesa za Republiku Hrvatsku predstavlja osnovu za posebno zakonsko uređivanje njezine zaštite, korištenja i gospodarenja te prava i obveza sudionika, ali ne podrazumijeva obvezu Republike Hrvatske, županija ili Grada Zagreba da iz proračunskih sredstava naknađuju štete od divljači.

U raspravi u Hrvatskome saboru više zastupnica i zastupnika, među kojima Dragana Jeckov (Klub zastupnika SDSS-a), Ivana Ribarić Majanović (Klub zastupnika SDP-a), Anka Mrak Taritaš (Klub zastupnika Centra, NPS-a i GLAS-a), Božo Petrov (Klub zastupnika Mosta i nezavisnog zastupnika Josipa Jurčevića), Miroslav Marković, Mate Vukušić i Dalibor Paus (pojedinačne rasprave) te Ante Milos (Klub zastupnika IDS-a, PGS-a, Unije Kvarnera i ISU-PIP-a), iznijelo je primjedbe koje se odnose na odgovornost za štete nastale naletom vozila na divljač. Primjedbama se u bitnome ukazivalo da se predloženim uređenjem teret štete prebacuje na vozače, da će vozači biti upućeni na ugovaranje dodatnih odnosno komercijalnih osiguranja, da se lovoovlaštenici oslobađaju dosadašnje odgovornosti te da predloženi model ne otklanja u cijelosti pravnu nesigurnost. U okviru iste teme predloženo je i razmatranje modela prema kojem bi se štete nastale naletom vozila na divljač pokrivala kroz obvezno osiguranje vozila ili garancijski fond.

Navedene primjedbe i prijedlozi nisu prihvaćeni. Kod šteta nastalih naletom vozila na divljač riječ je o štetnim događajima na javnoj cesti, koja nije lovište i na kojoj se ne provodi lovno gospodarenje. Lovoovlaštenik ne upravlja javnom cestom niti na njoj može upravljati prometom i kretanjem vozila. Stoga se odgovornost za ovu vrstu štete uređuje prema načelu dokazane krivnje i uzročne veze, a ne prema automatskoj odgovornosti lovoovlaštenika samo zbog činjenice da je u štetnom događaju sudjelovala divljač. Vozač odgovara ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno propisima kojima se uređuje sigurnost prometa na cestama, prometnim znakovima opasnosti ili izričitim naredbama, dok lovoovlaštenik odgovara ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja skupnog lova. Time se odgovornost usmjerava prema konkretno utvrđenom uzroku štete, a ne prema samoj formalnoj povezanosti divljači s lovištem.

Pritom se ističe da se ni u prometnom pravu odgovornost sudionika u prometu ne procjenjuje isključivo prema tome je li formalno prekoračena najveća dopuštena brzina, nego prema svim okolnostima konkretnog slučaja. Ograničenje brzine određuje najveću dopuštenu brzinu u optimalnim uvjetima, ali vozač je i dalje dužan prilagoditi brzinu stvarnoj vidljivosti, stanju kolnika, vremenskim prilikama i mogućnosti pravodobnog zaustavljanja vozila. Stoga ni kod šteta nastalih naletom vozila na divljač nije opravdano propisati automatsku odgovornost jedne strane, već je potrebno utvrditi je li pojedini sudionik postupao s dužnom pažnjom i postoji li uzročna veza između njegova postupanja ili propuštanja i nastanka štete.

Predloženim rješenjem štetu nastalu naletom vozila na divljač snosi onaj čija je odgovornost utvrđena. Ako se ne utvrdi odgovornost ni vozača ni lovoovlaštenika, svatko snosi vlastitu štetu. Time se ne uvodi obveza građana da ugovaraju dodatno odnosno komercijalno osiguranje vozila niti se propisuje da vozač mora sam snositi štetu u svakom slučaju. Ako odgovornost nije utvrđena, nema pravne osnove da se šteta jedne osobe automatski prenese na drugu osobu, lovoovlaštenika ili javna sredstva. Napušta se model u kojem se pojedinačne štete, bez utvrđene odgovornosti određenog subjekta, pokrivaju javnim sredstvima, odnosno sredstvima svih građana, uključujući i onih koji nemaju vozilo. Naknada štete stoga se veže uz utvrđenu odgovornost, krivnju, uzročnu vezu i stvarnu mogućnost utjecaja na nastanak štetnog događaja, a ne uz automatsko prebacivanje štetnih posljedica na lovoovlaštenika ili javna sredstva.

Nisu prihvaćeni ni prijedlozi da se štete nastale naletom vozila na divljač pokrivaju kroz obvezno osiguranje od automobilske odgovornosti. Obvezno osiguranje od automobilske odgovornosti, prema pravilima Europske unije i nacionalnim propisima, namijenjeno je pokriću odgovornosti vlasnika odnosno korisnika vozila za štete nanese trećim osobama, a ne pokriću vlastite štete na osiguranom vozilu. Šteta na vlastitom vozilu nastala naletom na divljač ne pripada tom sustavu osiguranja.

Prijedlog uspostave garancijskog fonda ili sličnog modela kolektivnog financiranja šteta nije prihvaćen. Dosadašnji model podmirivanja šteta nastalih naletom vozila na divljač, koji se u praksi oslanjao na Hrvatski lovački savez i sredstva državnog proračuna, pokazao je da kolektivno financiranje pojedinačnih štetnih događaja bez utvrđivanja odgovornosti nije održivo. Takvo bi rješenje ponovno značilo raspodjelu rizika na širi krug osoba, neovisno o njihovoj odgovornosti i stvarnoj povezanosti s nastankom štete.

U raspravi u Hrvatskome saboru više zastupnica i zastupnika, među kojima Dragana Jeckov (Klub zastupnika SDSS-a), Ivana Ribarić Majanović (Klub zastupnika SDP-a), Božo Petrov (Klub zastupnika Mosta i nezavisnog zastupnika Josipa Jurčevića), Ante Milos (Klub zastupnika IDS-a, PGS-a, Unije Kvarnera i ISU-PIP-a) i Marijana Petir (pojedinačna rasprava), iznijelo je primjedbe koje se odnose na raspodjelu sredstava od naknade za pravo lova, dostatnost sredstava koja se usmjeravaju županijama i Gradu Zagrebu, namjenu tih sredstava te mogućnost raspodjele

dijela prihoda jedinicama lokalne samouprave. Primjedbama se u bitnome ukazivalo da samo povećanje sredstava županijama i Gradu Zagrebu neće dati željene rezultate ako se ne propiše njihova namjena za pomoć poljoprivrednicima, da prijenos financijskih sredstava treba pratiti jasniji provedbeni okvir te da bi dio prihoda od naknade za pravo lova trebalo usmjeriti gradovima i općinama.

Navedene primjedbe i prijedlozi nisu prihvaćeni. Predlagatelj ističe da se predloženim rješenjem županijama i Gradu Zagrebu osigurava širi financijski okvir za provedbu mjera iz područja lovstva, ali se time ne uspostavlja model automatske isplate šteta iz županijskog proračuna niti se županije obvezuju sredstva koristiti isključivo za jednu namjenu. Predloženim rješenjem sredstva se mogu koristiti za mjere sprječavanja šteta od divljači, osiguranje za štete od divljači, dodjelu pomoći za ublažavanje i djelomično uklanjanje posljedica nastalih od divljači, financiranje troškova rada županijskih povjerenstava za procjenu šteta od divljači, isplatu utvrđenog, a neisplaćenog iznosa štete u skladu s člankom 82.a Zakona te druge mjere unaprjeđenja lovnog gospodarenja.

Nije prihvaćen prijedlog da se županije i Grad Zagreb obvežu sredstva koristiti isključivo za pomoć poljoprivrednicima, budući da se potrebe pojedinih područja razlikuju ovisno o vrsti i brojnosti divljači, strukturi lovišta, opsegu i vrsti šteta, stanju poljoprivredne proizvodnje te potrebi provedbe drugih mjera iz područja lovstva. Propisivanje obveze korištenja sredstava isključivo za jednu namjenu ograničilo bi mogućnost županija i Grada Zagreba da sredstva usmjere prema stvarnim prioritetima na svom području.

Primjedba da se županijama i Gradu Zagrebu prenose nove obveze bez odgovarajućeg financijskog okvira nije osnovana. Županije i Grad Zagreb već su prema važećem Zakonu o lovstvu nositelji značajnog dijela poslova i ovlasti u sustavu lovstva. Konačnim prijedlogom zakona dodatno se uređuju njihove zadaće u postupku procjene i naknade štete od divljači, ali se istodobno povećava udio sredstava od naknade za pravo lova koji im se raspoređuje, radi osiguranja odgovarajućeg financijskog okvira za provedbu poslova i ovlasti iz njihove nadležnosti.

Tvrdnja da povećanje sredstava za županije i Grad Zagreb neće dati željene rezultate jer će pojedine županije sredstva usmjeravati na druge prioritete predstavlja pretpostavku o budućem postupanju tijela javne vlasti, a ne argument protiv predloženog zakonskog rješenja. Županije i Grad Zagreb dužni su sredstva koristiti sukladno zakonom propisanim namjenama, pri čemu se ona usmjeravaju prema utvrđenim potrebama, rizicima i prioritetima na pojedinom području. Upravo zbog toga nije propisana obveza da se određeni dio sredstava koristi isključivo za pomoć zbog šteta od divljači, budući da su sredstva namijenjena i osiguranju za štete od divljači, provedbi mjera za sprječavanje šteta od divljači te drugim mjerama iz područja lovstva i lovnog gospodarenja.

Nije prihvaćen ni prijedlog da se dio prihoda od naknade za pravo lova raspoređuje jedinicama lokalne samouprave. Županije i Grad Zagreb davatelji su prava lova za zajednička lovišta te nositelji zakonskih ovlasti i poslova u sustavu lovstva, osobito u području sprječavanja šteta od divljači i provedbe mjera u lovištima. Jedinice lokalne samouprave u ovom sustavu nisu davatelji prava lova niti nositelji navedenih ovlasti.

U raspravi u Hrvatskome saboru više zastupnica i zastupnika, među kojima Dušica Radojčić (Klub zastupnika Možemo!), Darko Klasić (Klub zastupnika HSLS-a i nezavisnog zastupnika Vladimira Bileka) i Božo Petrov (Klub zastupnika Mosta i nezavisnog zastupnika Josipa Jurčevića), iznijelo je primjedbe koje se odnose na pravo prednosti domicilnih lovačkih udruga i prethodnih koncesionara pri davanju lovišta u zakup. Primjedbama se u bitnome ukazivalo da bi takvo pravo prednosti moglo ograničiti tržišno natjecanje, dovesti do zatvaranja sustava, umanjiti jednake

moгуćnosti drugih ponuditelja te otvoriti prostor za zlouporabe ili dodjelu lovišta prema lokalnoj povezanosti, a ne prema kvaliteti gospodarenja.

Navedene primjedbe nisu usvojene. Predlagatelj ističe da se pravo prednosti ne ostvaruje automatski, nego samo pod uvjetima propisanim Zakonom i uvjetima natječaja, uključujući prihvaćanje najviše ponuđene naknade za pravo lova. Time se ne isključuje provedba javnog natječaja niti se ukida tržišno natjecanje, već se u okviru natječajnog postupka uvažavaju posebnosti lovstva kao djelatnosti koja zahtijeva dugoročno planiranje, kontinuitet gospodarenja, stalnu prisutnost na terenu i poznavanje konkretnog lovišta.

Kod domicilnih lovačkih udruga predloženo rješenje veže pravo prednosti uz objektivni i provjerljiv kriterij broja članova s važećom lovačkom iskaznicom koji najmanje tri godine prije objave natječaja imaju prebivalište na području obuhvaćenom granicom lovišta. Time se osigurava stvarna povezanost udruge s područjem lovišta i smanjuje mogućnost zlouporabe instituta domicilnosti.

U odnosu na prethodne koncesionare, pravo prednosti opravdava se potrebom očuvanja kontinuiteta stručnog i odgovornog gospodarenja lovištem, uzimajući u obzir njihova prethodna ulaganja u fond divljači, lovnogospodarske i lovnotehničke objekte te poznavanje bioloških i drugih obilježja konkretnog lovišta. Predloženo rješenje ne daje prednost subjektu koji ne ispunjava uvjete propisane Zakonom o lovstvu i uvjete natječaja niti ga oslobađa od obveze prihvaćanja najviše ponuđene naknade za pravo lova i urednog izvršavanja obveza povezanih s gospodarenjem lovištem, već omogućuje da se u natječajnom postupku uvažava dosadašnje odgovorno gospodarenje i povezanost s lovištem.

Predloženo pravo prednosti ne predstavlja zatvaranje sustava niti pogodovanje pojedinim subjektima, nego mjeru kojom se nastoji osigurati stabilno, dugoročno i odgovorno gospodarenje lovištima, uz zadržavanje natječajnog postupka i uvjeta koje svi ponuditelji moraju ispuniti.

U raspravi u Hrvatskome saboru zastupnik Darko Klasić (Klub zastupnika HSL-a i nezavisnog zastupnika Vladimira Bileka) iznio je primjedbę da povećanje najmanje površine privatnog lovišta s 500 hektara na 1000 hektara treba dodatno preispitati radi zaštite prava vlasništva i položaja manjih privatnih subjekata. Primjedbom se u bitnome ukazivalo da bi takvo rješenje moglo ograničiti mogućnost ustanovljenja privatnih lovišta na manjim površinama i otežati položaj vlasnika zemljišta.

Navedena primjedba nije prihvaćena. Predloženo povećanje najmanje površine privatnog lovišta s 500 hektara na 1000 hektara ne predstavlja nerazmjerno ograničenje prava vlasništva, nego propisivanje uvjeta za ustanovljenje privatnog lovišta kao posebne prostorne i lovnogospodarske cjeline. Povećanje najmanje površine predlaže se radi učinkovitijeg i održivijeg gospodarenja populacijama divljači, očuvanja prostorno i biološki zaokruženih cjelina, smanjenja fragmentacije lovnog prostora te usklađivanja uvjeta za ustanovljenje privatnih lovišta s uvjetima koji vrijede za državna i zajednička lovišta.

U raspravi u Hrvatskome saboru zastupnica Dušica Radojčić (Klub zastupnika Možemo!) i zastupnik Božo Petrov (Klub zastupnika Mosta i nezavisnog zastupnika Josipa Jurčevića) iznijeli su primjedbe koje se odnose na odredbu o uporabi poluautomatskog oružja u lovu. Primjedbama se u bitnome ukazivalo da se predloženom izmjenom napušta kriterij kapaciteta spremnika te da se time otvara pitanje usklađenosti s Bernskom konvencijom i propisima Europske unije.

Navedene primjedbe nisu prihvaćene. Razlozi za predloženu izmjenu navedeni su u obrazloženju Prijedloga zakona i obrazloženju pojedine odredbe. Predložena izmjena ne znači da se dopušta

uporaba poluautomatskog oružja u lovu s više od dopuštenog broja naboja, nego se napušta rješenje koje je u praksi podrazumijevalo tehničko ograničavanje odnosno preinaku spremnika. Zakon o lovstvu treba uređivati dopušten odnosno zabranjen način uporabe oružja u lovu, a ne nalagati tehničke zahvate na oružju. Smisao zabrane neselektivnog odstrjela, propisan relevantnim međunarodnim i europskim pravilima, i dalje se zadržava jer se u lovu ne dopušta uporaba poluautomatskog oružja na način koji bi omogućio ispaljivanje više od dopuštenog broja naboja. Slijedom navedenoga, predloženom izmjenom ne odstupa se od međunarodnih i europskih pravila kojima se zabranjuju neselektivna sredstva lova, nego se precizira način normiranja zabrane u Zakonu o lovstvu.

U raspravi u Hrvatskome saboru zastupnici Ante Milos (Klub zastupnika IDS-a, PGS-a, Unije Kvarnera i ISU-PIP-a) i Dalibor Paus (pojedinačna rasprava) iznijeli su primjedbe koje se odnose na upravljanje divljači u urbanim i prigradskim zonama, postupanje s divljači na površinama izvan lovišta te uklanjanje i zbrinjavanje divljači stradale na prometnicama. Primjedbama se u bitnome ukazivalo da bi trebalo jasnije propisati ovlasti i odgovornosti u tim slučajevima, osobito kada se divljač pojavljuje na području jedinica lokalne samouprave ili kada strada na prometnicama, te odrediti tko je dužan ukloniti i zbrinuti stradalul divljač, u kojem roku i o čijem trošku.

Navedene primjedbe nisu prihvaćene. Prijedlogom zakona dodatno se uređuje postupanje s divljači stradalom na neograđenim javnim cestama te se razgraničuju obveze upravitelja ceste i lovoovlaštenika. Postupanje s divljači na površinama na kojima nije dopušteno ustanovljivanje lovišta već je uređeno programima zaštite divljači koje donose jedinice lokalne samouprave. Stoga navedene primjedbe ne zahtijevaju izmjenu normativnog teksta u okviru ovih izmjena i dopuna Zakona.

U raspravi u Hrvatskome saboru zastupnice Ivana Ribarić Majanović (Klub zastupnika SDP-a i pojedinačna rasprava), Marijana Petir (pojedinačna rasprava) i Anka Mrak Taritaš (Klub zastupnika Centra, NPS-a i GLAS-a) te zastupnici Ante Milos (Klub zastupnika IDS-a, PGS-a, Unije Kvarnera i ISU-PIP-a) i Dalibor Paus (Klub zastupnika IDS-a, PGS-a, Unije Kvarnera i ISU-PIP-a i pojedinačna rasprava) iznijeli su primjedbe koje se odnose na lovnogospodarske osnove, procjenu brojnog stanja divljači, potrebu revizija i provedbene propise. Primjedbama se u bitnome ukazivalo da lovnogospodarske osnove u pojedinim slučajevima ne odražavaju stvarno stanje na terenu, da je potrebno realnije utvrđivati brojno stanje divljači i pojačati nadzor nad provedbom obveza u sustavu lovnog gospodarenja.

Navedene primjedbe nisu prihvaćene jer ne zahtijevaju dodatnu izmjenu normativnog teksta Konačnog prijedloga zakona. Činjenica da su pojedine stručne podloge izrađene prije više godina ne znači sama po sebi da su one neodgovarajuće niti da lovnogospodarske osnove izrađene na temelju njih ne odražavaju ciljeve potrajnog gospodarenja divljači. Lovnogospodarska osnova je planski akt kojim se utvrđuje ciljano odnosno optimalno stanje divljači i način gospodarenja lovištem za određeno razdoblje. Ako tijekom njezine provedbe dođe do povećanja brojnog stanja divljači ili drugog odstupanja stvarnog stanja od planski utvrđenog stanja, takvo odstupanje ne znači samo po sebi da stručna podloga ili lovnogospodarska osnova nisu odgovarajuće ili da lovoovlaštenik ne provodi svoje obveze, nego prvenstveno upućuje na potrebu korištenja propisanih mehanizama i poduzimanja mjera radi usklađivanja stvarnog stanja s ciljanim odnosno optimalnim stanjem. Revizija lovnogospodarske osnove provodi se kada su za to ispunjene propisane pretpostavke. Pritom valja istaknuti da šteta od divljači i povećana brojnost divljači nisu sinonimi. Sama činjenica nastanka štete ne dokazuje da je brojnost divljači iznad planskog odnosno optimalnog stanja niti da lovoovlaštenik nije provodio propisane mjere gospodarenja divljači. Na nastanak i opseg štete mogu utjecati različite okolnosti, uključujući vrstu i položaj kulture, migracijska kretanja divljači, vremenske prilike i druge okolnosti konkretnog slučaja.

Zbog toga važeći Zakon i Konačni prijedlog zakona naglasak prvenstveno stavljaju na mjere sprječavanja i smanjenja šteta od divljači te na aktivno postupanje svih sudionika.

Važeći Zakon već sadržava mehanizme postupanja u slučaju kada stanje na terenu odstupa od planski utvrđenog stanja, uključujući mogućnost poduzimanja mjera za smanjenje brojnog stanja divljači, redukcijski odstrjel kada su za to ispunjene pretpostavke, redovne i izvanredne provjere te reviziju lovnogospodarske osnove u propisanim slučajevima. Konačnim prijedlogom zakona nadležnim tijelima daju se dodatni alati za postupanje, uključujući mogućnost donošenja rješenja o dodatnom utvrđivanju brojnog stanja divljači, izgonu divljači s ugroženog zemljišta te provedbi mjera zaštite na trošak lovoovlaštenika ako ih on ne provodi ili ih neuredno provodi. Time se omogućuje postupanje prema stvarnom stanju na terenu, bez automatske pretpostavke da svako odstupanje stvarnog stanja od lovnogospodarske osnove zahtijeva izmjenu same osnove.

U raspravi u Hrvatskome saboru zastupnik Josip Đakić (u pojedinačnoj raspravi) predložio je propisivanje obveze jednogodišnjeg stažiranja mladih lovaca uz mentora radi stjecanja dodatnih praktičnih znanja i upoznavanja s poslovima koji se tijekom lovne godine obavljaju u lovištu.

Navedeni prijedlog nije prihvaćen. Uvođenje obveznog jednogodišnjeg stažiranja predstavljalo bi dodatno administrativno i financijsko opterećenje za kandidate, lovoovlaštenike i druge subjekte uključene u osposobljavanje, bez razmjernog doprinosa ostvarivanju ciljeva Zakona. Konačnim prijedlogom zakona odgovarajuća razina osposobljenosti budućih lovaca osigurava se kroz program osposobljavanja i polaganje lovačkog ispita te kroz obvezan program i poseban ispit iz balistike i sigurnog rukovanja lovačkim oružjem. Slijedom navedenoga, nije ocijenjeno opravdanim uz propisane programe i ispite uvoditi i dodatno jednogodišnje razdoblje obveznog stažiranja. Pritom se lovoovlaštenicima ne ograničava mogućnost da, kao i do sada, svojim internim aktima propišu obvezu stažiranja ili druge oblike praktičnog uvođenja novih lovaca u lovne aktivnosti, u skladu sa svojim potrebama i načinom organizacije lova.

U raspravi u Hrvatskome saboru zastupnica Dušica Radojčić (Klub zastupnika Možemo!) iznijela je primjedbu da produljenje trajanja zakupa prava lova s 10 na 20 godina nije dostatno obrazloženo. U istom izlaganju predložila je i da se Zakonom propiše zabrana obnašanja funkcija u udrugama, društvima ili drugim subjektima iz područja lovstva za osobe osuđene za nezakoniti lov ili nezakonito postupanje s oružjem.

Navedena primjedba i prijedlog nisu prihvaćeni. Primjedba da produljenje trajanja zakupa prava lova s 10 na 20 godina nije dostatno obrazloženo nije osnovana, budući da su razlozi za predloženo produljenje navedeni u obrazloženju Prijedloga zakona. Produljenje trajanja zakupa predlaže se radi stabilnijeg i dugoročnijeg gospodarenja lovištima, poticanja ulaganja u lovišta, divljač, lovnu infrastrukturu i zaštitu staništa te razvoja lovnog turizma.

Ovim se Zakonom uređuju pitanja iz područja lovstva, a ne osnivanje, unutarnje ustrojstvo i izbor tijela upravljanja udruga, trgovačkih društava ili drugih pravnih osoba. Pitanja članstva te izbora i opoziva osoba koje obnašaju funkcije u tim subjektima uređuju se posebnim propisima i njihovim općim aktima. Zakonom o lovstvu mogu se propisati uvjeti za obavljanje lova, prekršajna odgovornost i zaštitne mjere u području lovstva, dok bi propisivanje opće zabrane obnašanja funkcija u pravnim osobama izlazilo izvan predmeta uređenja ovoga Zakona i zadiralo u pitanja njihova unutarnjeg ustrojstva uređena drugim propisima.

Ostale primjedbe, prijedlozi i mišljenja izneseni u raspravi u Hrvatskome saboru nisu prihvaćeni jer se ne odnose na predloženi zakonski tekst, odnosno ne zahtijevaju izmjenu normativnog teksta ovoga Zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 10.

- (1) Hrvatski lovački savez (u daljnjem tekstu: HLS) je dobrovoljna nacionalna udruga koju čine lovački savezi županija i Grada Zagreba, lovačke udruge i lovci.
- (2) HLS predstavlja svoje članove u promicanju lovstva u Republici Hrvatskoj i u inozemstvu.
- (3) HLS u smislu ovoga Zakona obavlja poslove u provedbi projekata osiguranja šteta u lovištima te ostale poslove koji su mu kao javne ovlasti povjerene ovim Zakonom.

Članak 12.

- (1) Lovišta se mogu ustanoviti kao otvorena lovišta, ograđena lovišta i uzgajališta divljači.
- (2) Otvoreno lovište ne može biti manje od 1000 ha.
- (3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, otvoreno lovište može se ustanoviti na otoku ili skupini otoka površine veće od 500 ha te na zemljištu u vlasništvu pravne ili fizičke osobe, minimalne površine od 500 ha.
- (4) Ograđeno lovište obuhvaća površine na kojima postoje uvjeti za intenzivni uzgoj, zaštitu, lov i korištenje divljači, a ne može biti manje od 1000 ha.
- (5) Uzgajalište divljači je lovište minimalne površine od 100 ha državnog ili privatnog zemljišta na kojem se mogu uzgajati pojedine vrste divljači za uzgoj većeg broja divljači namijenjene lovu i razmnožavanju.
- (6) Iznimno od odredbe članka 11. stavka 2. točaka 2. i 3. ovoga Zakona, uzgajalište divljači može se ustanoviti na državnim ili privatnim površinama ribnjaka s obalnim zemljištem, rasadnicima, pašnjacima te voćnim i loznim nasadima.

Članak 15.

- (1) Privatna lovišta ustanovljuju se na zemljištu u vlasništvu pravnih ili fizičkih osoba ako površina jednog vlasnika nije manja od 500 ha neprekinutog zemljišta, tako da se po cijelom zemljištu može prelaziti s jedne katastarske čestice na drugu, bez prijelaza preko tuđeg zemljišta.
- (2) Ceste, željezničke pruge i za njih vezani objekti, vodotoci, kanali i slično ne smatraju se prekidom zemljišta u smislu ustanovljenja iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Spajanjem više zemljišta privatni vlasnici mogu ostvariti pravo na ustanovljenje privatnog lovišta ako svaki od njih posjeduje površinu ne manju od 500 ha, uz ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 21.

- (1) Pravo lova na lovištima u Republici Hrvatskoj stječe:

– vlasnik lovišta ispunjenjem uvjeta iz članka 22. stavka 1. podstavka 2. i članka 24. stavka 4. točaka 2. i 3. ovoga Zakona ili

– druga pravna ili fizička osoba (obrtnik) ugovorom o pravu lova na lovištu.

(2) Pravo lova na lovištima u Republici Hrvatskoj izvršava se na način i pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.

(3) Pravo lova u državnim i zajedničkim lovištima ne može se prenositi.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, prijenos ugovora o zakupu prava lova na pravne sljednike ili treće osobe dopušten je uz prethodnu suglasnost davatelja prava lova.

(5) Zahtjev za pokretanje postupka prijenosa prava lova iz stavka 4. ovoga članka podnosi lovoovlaštenik davatelju prava lova, koji mora biti obrazložen i podnesen prije statusnih promjena pravnog sljedništva.

(6) Zahtjev za pokretanje postupka prijenosa prava lova iz stavka 5. ovoga članka na treće osobe može se podnijeti najviše jednom u desetogodišnjem razdoblju zakupa prava lova.

(7) Prilikom podnošenja zahtjeva iz stavka 5. ovoga članka protiv lovoovlaštenika:

– ne smije biti pokrenut postupak stečaja ili brisanja

– ne smije biti pokrenut optužni prijedlog za prekršaje iz članka 92. ovoga Zakona ni kazneni postupak za kazneno djelo protuzakonitog lova

– lovoovlaštenik mora imati ispunjene sve obveze iz predmetnog ugovora i obveze po osnovi javnih davanja.

(8) Prilikom podnošenja zahtjeva iz stavka 5. ovoga članka primatelj prava lova mora:

– ispunjavati uvjete iz članka 22. ovoga Zakona

– imati ispunjene sve obveze po osnovi javnih davanja

– na poslovnom računu u trenutku podnošenja zahtjeva imati novčani iznos ne manji od iznosa ugovorene naknade za pravo lova

– dostaviti dokaz da taj račun nije bio blokiran dulje od 15 dana u posljednjih šest mjeseci.

Članak 23.

(1) Zakup prava lova na državnom i zajedničkom lovištu daje se na deset lovni godina javnim natječajem.

(2) Odluku o raspisivanju i poništavanju javnog natječaja za davanje zakupa prava lova i uvjete javnog natječaja za državna lovišta donosi Ministarstvo, a za zajednička lovišta izvršno tijelo županije ili Grada Zagreba (u daljnjem tekstu: nadležno tijelo).

(3) Postupak javnog natječaja za davanje zakupa prava lova na državnom lovištu provodi i daje prijedlog odluke o izboru najpovoljnije ponude komisija od pet članova i tajnika koju imenuje ministar.

(4) Postupak javnog natječaja za davanje zakupa prava lova na zajedničkom lovištu provodi i daje prijedlog odluke o izboru najpovoljnije ponude komisija od pet članova koju imenuje nadležno tijelo.

(5) Najpovoljnija je ponuda ona kojom je ponuđena najviša naknada za pravo lova i ispunjava uvjete natječaja.

(6) Početna cijena naknade za pravo lova određuje se u visini vrijednosti od 50 % planiranog odstrela divljači u desetoj godini važeće lovnogospodarske osnove odnosno programa uzgoja divljači, obračunane prema cjeniku kojim se utvrđuje vrijednost žive divljači (u daljnjem tekstu: Cjenik divljači). Jamčevina koju polaže ponuditelj na javnom natječaju iznosi 50 % početne cijene naknade za pravo lova.

(7) Kad nema lovnogospodarske osnove odnosno programa uzgoja divljači, početna cijena naknade za pravo lova određuje se u visini vrijednosti od 50 % odstrela divljači, planiranog prema broju divljači iz akta o ustanovljenju lovišta, obračunane prema Cjeniku divljači.

(8) Odluku o davanju zakupa prava lova u državnom lovištu donosi Ministarstvo, a odluku o davanju zakupa prava lova u zajedničkom lovištu nadležno tijelo.

(9) Protiv odluke iz stavka 8. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(10) Upravni spor iz stavka 9. ovoga članka je hitan.

(11) Cjenik divljači iz stavaka 6. i 7. ovoga članka kojim se propisuju vrijednosti pojedinih vrsta divljači ministar propisuje pravilnikom.

Članak 24.

(1) Na temelju odluke o davanju zakupa prava lova Ministarstvo odnosno nadležno tijelo (u daljnjem tekstu: davatelj prava lova) i ponuditelj sklapaju ugovor o zakupu prava lova na lovištu u pisanom obliku.

(2) Ugovor o zakupu prava lova je upravni ugovor.

(3) Ugovor o zakupu prava lova sadrži odredbe o:

- položaju i veličini lovišta
- obvezama lovozakupnika u izvršavanju prava lova
- početku i vremenu trajanja ugovora
- obliku, visini i dospelosti naknade za pravo lova
- pravu i razlozima jednostranog raskida ugovora o zakupu prava lova

- ugovornim sankcijama zbog neizvršavanja prava lova prema ugovoru
- dopustivosti postavljanja lovnogospodarskih i lovnotehničkih objekata te njihovoj pripadnosti nakon isteka trajanja zakupa prava lova
- naknadi za negativnu razliku divljači, lovnogospodarskih i lovnotehničkih objekata nakon isteka trajanja zakupa prava lova, otkaza ili jednostranog raskida ugovora o zakupu prava lova
- načinu nadzora nad izvođenjem prava lova u lovištu
- opsegu zadataka i mjera koje se izvršavaju u javnom interesu, a odnose se na divljač, njihova staništa i zaštitu okoliša
- drugim obvezama utvrđenim propisima o lovstvu
- zaštiti prirode u skladu s posebnim propisima.

(4) Lovozakupnik je dužan:

1. za uredno izvršenje obveza preuzetih ugovorom o pravu lova osiguravati financijska sredstva u iznosu godišnje naknade za pravo lova (garancijom banke ili avaliranom mjenicom)
2. imati stručnu osobu za provedbu lovnogospodarske osnove odnosno programa uzgoja divljači
3. imati organiziranu lovočuvarsku službu
4. periodički izvještavati davatelja prava lova o izvršavanju prava lova u lovištu.

Članak 25.

(1) Ugovor o zakupu prava lova može se, na prijedlog davatelja zakupa prava lova ili lovozakupnika, izmijeniti za vrijeme njegova trajanja ako bi zbog okolnosti nastalih nakon sklapanja ugovora, koje se nisu mogle predvidjeti u vrijeme sklapanja ugovora, ispunjenje obveze za jednu ugovornu stranu postalo bitno otežano, ta strana može zahtijevati da se ugovor izmijeni sukladno nastalim okolnostima. O izmjeni ugovora ugovorne se strane moraju suglasiti.

(2) Ugovor o zakupu prava lova može se izmijeniti u slučaju izmijenjenog stanja lovišta zbog izgradnje javnih i šumskih prometnica, dalekovoda, plinovoda, retencija, kanala, otvaranja eksploatacijskih polja za korištenje mineralnih sirovina, ograđivanja šumskih i poljoprivrednih kultura, izgradnje športsko-rekreativnih sadržaja, izgradnje golfskih igrališta i sličnih zahvata u prostoru ako se površina lovišta smanji za više od 20 %, u kojem slučaju lovozakupnik nema pravo potraživati nikakvu naknadu od davatelja prava lova.

(3) O izmjeni ugovora o zakupu prava lova sklapa se dodatak (aneks) ugovoru o zakupu prava lova, kojem prethodi odluka davatelja prava lova.

(4) Kada izmjena ugovora o zakupu prava lova podrazumijeva neposredan ili posredan, ali predvidiv proračunski učinak, davatelj zakupa prava lova dužan je prije sklapanja dodatka (aneksa) ugovoru iz stavka 2. ovoga članka zatražiti mišljenje ministarstva nadležnog za financije.

(5) Prilikom traženja mišljenja iz stavka 4. ovoga članka davatelj zakupa prava lova ministarstvu nadležnom za financije dužan je dostaviti:

- detaljnu financijsku analizu proračunskih učinaka predloženih izmjena ugovora o zakupu prava lova s pripadajućim obrazloženjima

- obrazloženje pravnog temelja za izmjenu ugovora o zakupu prava lova

- ostale dodatno potrebne podatke u skladu sa zahtjevom ministarstva nadležnog za financije.

(6) Ugovor o zakupu prava lova ne smije se mijenjati radi otklanjanja nedostataka u izvedbi lovozakupnika ili posljedica neodgovarajuće izvedbe, a ti bi se nedostaci mogli otkloniti promjenom ugovornih odredbi.

(7) Ako je u ugovor o zakupu prava lova potrebno unijeti bitne izmjene, davatelj zakupa prava lova pokrenut će novi postupak davanja zakupa prava lova i sklopiti novi ugovor o zakupu prava lova.

(8) Izmjena ugovora o zakupu prava lova je bitna kada je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

- izmjenom se uvode uvjeti koji bi, da su bili dio postupka davanja zakupa prava lova, učinili mogućim odabir nekog drugog ponuditelja umjesto onog koji je odabran kao najpovoljniji ili bi učinili mogućim sklapanje ugovora o zakupu prava lova s drugim ponuditeljem

- izmjena utječe na ekonomsku ravnotežu prava lova u korist lovozakupnika

- mijenja se lovozakupnik.

(9) Iznimno od stavka 8. podstavka 3. ovoga članka, promjena lovozakupnika nastala kao posljedica prijenosa ugovora o zakupu prava lova iz članka 21. stavka 4. ovoga Zakona nije bitna izmjena ugovora o zakupu prava lova.

Članak 26.

(1) Zakup prava lova može se višekratno produljiti najranije u zadnjoj lovnoj godini, na razdoblje od idućih deset godina, lovozakupniku koji uredno provodi te ispunjava mjere i radnje propisane ugovorom o zakupu prava lova i ovim Zakonom.

(2) Zahtjev za produljenje prava lova iz stavka 1. ovoga članka podnosi lovozakupnik davatelju prava lova najranije 180 dana odnosno najkasnije 120 dana prije isteka ugovora o zakupu prava lova.

(3) Odluku o zahtjevu iz stavka 2. ovoga članka donosi davatelj prava lova najkasnije u roku od 60 dana od dana podnošenja urednog zahtjeva.

(4) Protiv odluke iz stavka 3. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Upravni spor pokrenut protiv odluke iz stavka 3. ovoga članka je hitan.

Članak 27.

(1) Prije sklapanja ugovora o zakupu prava lova davatelj zakupa prava lova dužan je dostaviti nacrt ugovora s odlukom o davanju zakupa prava lova na lovištu na prethodno mišljenje nadležnom državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

(2) Nadležno državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužno je dati svoje mišljenje u roku od 30 dana od dana primitka nacрта ugovora s odlukom iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 28.

(1) Zakup prava lova prestaje:

1. ispunjenjem zakonskih uvjeta:

- istekom roka na koji je dan, osim ako drugačije nije određeno ovim Zakonom
- otvaranjem stečaja lovozakupnika
- prestankom postojanja lovozakupnika
- ukidanjem, poništavanjem ili oglašivanjem ništavom odluke o davanju zakupa prava lova, u razdoblju nakon sklapanja ugovora o zakupu prava lova

2. jednostranim raskidom ugovora o zakupu prava lova od strane davatelja prava lova

3. u slučajevima određenima ugovorom o zakupu prava lova

4. pravomoćnošću sudske odluke kojom se ugovor o zakupu prava lova utvrđuje ništetnim ili se poništava.

(2) U svim slučajevima iz stavka 1. ovoga članka lovozakupnik gubi pravo na sredstva za uredno izvršenje obveza preuzetih ugovorom o pravu lova iz članka 24. stavka 4. točke 1. ovoga Zakona, nema pravo na povrat uplaćene naknade za pravo lova, na povrat eventualnih ulaganja niti na naknadu štete.

Članak 29.

(1) Davatelj prava lova može i prije isteka roka na koji je sklopljen ugovor o zakupu prava lova jednostrano raskinuti ugovor o zakupu prava lova u sljedećim slučajevima:

1. ako se lovozakupnik služi pravom lova suprotno ugovoru o zakupu prava lova
2. ako lovozakupnik ne provodi, općenito neuredno provodi ili ne ispunjava mjere i radnje propisane ugovorom o zakupu prava lova i ovim Zakonom
3. ako lovozakupnik uvede u lovište novu vrstu divljači bez potrebnih suglasnosti
4. ako lovozakupnik prestane ispunjavati uvjete iz članka 22. stavka 1. podstavaka 1., 2. i 3. te članka 24. stavka 4. ovoga Zakona
5. ako lovozakupnik ne donese lovnogospodarski plan u za to propisanom roku
6. ako se površina lovišta smanji za više od 20 %
7. ako lovozakupnik postupi suprotno rješenju donesenom u postupku ocjene prihvatljivosti lovnogospodarskog plana

8. ako lovozakupnik pojedinom vrstom divljači gospodari suprotno lovnogospodarskom planu ili nacionalnom planu gospodarenja

9. ako lovozakupnik ne postupi u skladu s člankom 30. stavkom 1. ovoga Zakona

10. u drugim slučajevima u skladu s odredbama ugovora o zakupu prava lova i odredbama zakona kojim se uređuje opći upravni postupak.

(2) Ugovor se smatra raskinutim danom izvršnosti rješenja o raskidu koje se objavljuje u Središnjoj lovnoj evidenciji.

(3) U slučajevima prestanka zakupa prava lova stanje lovišta i provedbu lovnogospodarske osnove odnosno programa uzgoja divljači utvrđuje stručna komisija davatelja prava lova.

(4) Ako stručna komisija utvrdi da su stanje lovišta i provedba lovnogospodarske osnove odnosno programa uzgoja divljači u suprotnosti s propisima o lovstvu i ugovorom o zakupu prava lova, lovozakupnik je dužan nadoknaditi negativne razlike divljači, lovnogospodarskih i lovnotehničkih objekata prema Cjeniku divljači.

Članak 31.

(1) Sredstva naknade za pravo lova raspoređuju se na način:

1. 10 % sredstava za naknade vlasnicima zemljišta bez prava lova, razmjerno površini koja je obuhvaćena lovištem za koje se uplaćuje naknada za pravo lova, preko proračuna županija i Grada Zagreba na čijem je području ustanovljeno lovište

2. 30 % sredstava u državni proračun

3. 50 % u državni proračun na račun Ministarstva za financiranje mjera određenih ovim Zakonom i aktima donesenim na temelju njega

4. 10 % sredstava na račun županija i Grada Zagreba za provedbu Zakona.

(2) Vlasnik zemljišta bez prava lova ima pravo od 30. rujna do najkasnije 1. ožujka podnijeti zahtjev za isplatu naknade za tekuću lovnu godinu.

(3) Nadležno tijelo dužno je odlučiti o zahtjevu za isplatu naknade u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva.

(4) Nakon isteka roka za podnošenje zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka nadležna tijela sredstvima iz stavka 1. točke 1. ovoga članka financirat će razvoj i unaprjeđenje lovstva.

(5) Sredstvima iz stavka 1. točke 3. ovoga članka financirat će se:

– osiguranje lovišta

– zaštita i čuvanje državnih lovišta koja nisu pod ugovorom

– naknada za štete od divljači u državnim lovištima koja nisu pod ugovorom

– provedba natječaja za državna lovišta

- promidžba i informiranje iz područja lovstva
- razvoj, opremanje i modernizacija informatičkog sustava u lovstvu
- unaprjeđenje i razvoj lovstva
- unaprjeđenje lovnog gospodarenja.

(6) Sredstvima iz stavka 1. točke 4. ovoga članka financirat će se:

- zaštita i čuvanje zajedničkih lovišta koja nisu pod ugovorom
- naknada za štete od divljači u zajedničkim lovištima koja nisu pod ugovorom
- provedba natječaja za zajednička lovišta
- promidžba i informiranje iz područja lovstva
- provođenje mjera za sprječavanje šteta od divljači.

(7) Nadležno tijelo dužno je sredstva iz stavka 1. točaka 1. i 4. ovoga članka koristiti u skladu s propisima kojima je uređeno korištenje sredstava iz javnih izvora. Nadležno tijelo ne smije isključiti korisnike sredstava niti smije diskriminirati ili povlašćivati pojedine lovoovlaštenike zbog vrste lovišta ili nekih drugih razloga suprotnih Ustavom i zakonima utvrđenim pravima i slobodama.

(8) Nadležna tijela dužna su Ministarstvu podnijeti godišnji izvještaj o utrošenim sredstvima iz stavka 1. točaka 1. i 4. ovoga članka za tekuću kalendarsku godinu u roku od 60 dana od dana isteka tekuće kalendarske godine.

(9) Vlasnik zemljišta koji je ujedno i vlasnik privatnog lovišta nema pravo na naknadu iz stavka 1. točke 1. ovoga članka ako je površina zemljišta obuhvaćena površinom njegova lovišta.

(10) Protiv odluke o isplati naknade iz stavka 3. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(11) Iznimno od stavaka 4., 5. i 6. ovoga članka, sredstva iz stavka 1. točaka 1., 3. i 4. ovoga članka mogu se koristiti za otklanjanje ili ublažavanje posljedica nastalih uslijed posebnih okolnosti odnosno događaja ili određenog stanja koje se nije moglo predvidjeti i na koje se nije moglo utjecati, a koje ugrožava život i zdravlje građana, imovinu veće vrijednosti, znatno narušava okoliš, narušava gospodarsku aktivnost ili uzrokuje znatnu gospodarsku štetu, o čemu odlučuje ministar.

Članak 33.

(1) Vlasnik privatnog lovišta može pravo lova u lovištu dati u zakup pod uvjetom iz članka 22. ovoga Zakona.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, vlasnik privatnog lovišta dužan je dostaviti Ministarstvu jedan primjerak potpisanog ugovora o davanju zakupa prava lova na privatnom lovištu u roku od 15 dana od dana potpisa ugovora.

(3) Odredbe članka 24. stavka 3. i stavka 4. točaka 2., 3. i 4. te članka 28. i 29. ovoga Zakona odgovarajuće se primjenjuju i na zakup prava lova na privatnom lovištu.

Članak 37.

(1) Ugovor o koncesiji prava lova može se, na prijedlog davatelja prava lova ili koncesionara, izmijeniti za vrijeme njegova trajanja samo kada su uvjeti i mogućnosti za nastanak izmjene bili predviđeni u natječaju i ugovoru o koncesiji prava lova na jasan, nedvosmislen i precizan način ili u slučajevima određenim zakonom kojim se uređuju koncesije.

(2) Ugovor o koncesiji prava lova može se izmijeniti u slučaju izmijenjenog stanja lovišta zbog izgradnje javnih i šumskih prometnica, dalekovoda, plinovoda, retencija, kanala, otvaranja eksploatacijskih polja za korištenje mineralnih sirovina, ograđivanja šumskih i poljoprivrednih kultura, izgradnje športsko-rekreativnih sadržaja, izgradnje golfskih igrališta i sličnih zahvata u prostoru ako se površina lovišta smanji za više od 20 %.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka koncesionar nema pravo potraživati nikakvu naknadu od davatelja prava lova.

(4) O izmjeni ugovora o koncesiji prava lova sklapa se dodatak (aneks) ugovoru o koncesiji prava lova, kojem prethodi odluka o izmjeni odluke o davanju koncesije prava lova.

(5) Kada izmjena ugovora o koncesiji prava lova podrazumijeva neposredan ili posredan, ali predvidiv proračunski učinak, davatelj prava lova dužan je prije sklapanja dodatka (aneksa) ugovoru iz stavka 4. ovoga članka zatražiti mišljenje ministarstva nadležnog za financije.

(6) Ugovor o koncesiji prava lova ne smije se mijenjati radi otklanjanja nedostataka u izvedbi koncesionara ili posljedica neodgovarajuće izvedbe, a ti bi se nedostaci mogli otkloniti promjenom ugovornih odredbi.

(7) Ako je u ugovor o koncesiji prava lova potrebno unijeti bitne izmjene, Ministarstvo će pokrenuti novi postupak davanja koncesije prava lova i sklopiti novi ugovor o koncesiji prava lova, a prethodni ugovor raskinuti.

(8) Osim odredbi zakona o koncesijama u skladu s ovim Zakonom, izmjena ugovora o koncesiji prava lova bitna je kada je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:

- izmjena uvodi uvjete koji bi, da su bili dio postupka davanja koncesije prava lova, učinili mogućim odabir nekog drugog ponuditelja umjesto onog koji je odabran kao najpovoljniji ili bi učinili mogućim sklapanje ugovora o koncesiji prava lova s drugim ponuditeljem
- izmjena utječe na ekonomsku ravnotežu koncesije prava lova u korist koncesionara
- mijenja se koncesionar.

Članak 42.

(1) Do stjecanja zakupa ili koncesije prava lova na državnom lovištu u skladu s ovim Zakonom Ministarstvo može povjeriti izvršavanje prava lova ili mjera uzgoja i zaštite divljači u tim lovištima korisniku zemljišta, znanstvenoistraživačkim i znanstveno-nastavnim ustanovama čiji je osnivač Republika Hrvatska odnosno pravnim osobama od interesa za Republiku Hrvatsku.

(2) Do stjecanja zakupa prava lova na zajedničkom lovištu u skladu s ovim Zakonom nadležno tijelo može povjeriti izvršavanje mjera uzgoja i zaštite divljači u tim lovištima pravnoj ili fizičkoj osobi (obrtniku).

(3) S pravnom osobom iz stavka 1. ovoga članka, a kojoj je povjereno izvršavanje prava lova do stjecanja zakupa prava lova, Ministarstvo može sklopiti ugovor o povjeravanju izvršavanja prava lova, uz naknadu koja se utvrđuje u skladu s odredbama članka 23. stavaka 6. i 7. ovoga Zakona, izravnom pogodbom, na temelju kojeg će biti određene obveze i prava potpisnika ugovora.

(4) U uzgajalištima divljači iz članka 12. stavka 6. ovoga Zakona ustanovljenim na državnim površinama Ministarstvo može povjeriti izvršavanje prava lova korisniku zemljišta uz naknadu koja se utvrđuje u skladu s odredbama članka 23. stavaka 6. i 7. ovoga Zakona.

(5) Ministarstvo će s korisnikom zemljišta sklopiti ugovor o povjeravanju izvršavanja prava lova na temelju kojeg će biti određene obveze i prava potpisnika ugovora.

(6) Odredbe članka 22., članka 24. stavaka 2., 3. i 4., članka 25. te članaka od 28. do 31. ovoga Zakona odgovarajuće se primjenjuju na ugovore iz stavaka 3. i 5. ovoga članka.

Članak 45.

(1) Lovnogospodarska osnova donosi se u roku od 120 dana od dana potpisa ugovora i čini sastavni dio ugovora.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, vlasnik privatnog lovišta donosi Ministarstvu lovnogospodarsku osnovu 120 dana nakon ustanovljenja privatnog lovišta, ako ne da privatno lovište u zakup. Prije donošenja lovnogospodarske osnove, vlasnik privatnog lovišta mora priložiti Ministarstvu isprave kojima dokazuje ispunjavanje uvjeta iz članka 22. stavka 1. podstavka 2. i članka 24. stavka 4. točaka 2. i 3. ovoga Zakona.

(3) Lovoovlaštenik u zajedničkom lovištu donosi lovnogospodarsku osnovu za lovište na odobrenje nadležnom tijelu, a lovoovlaštenik u državnom i privatnom lovištu Ministarstvu.

(4) Pod odobrenjem iz stavka 3. ovoga članka podrazumijeva se donošenje rješenja od Ministarstva odnosno nadležnog tijela, uz mišljenje povjerenstva za provedbu ispitnog postupka.

(5) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka koje donese Ministarstvo nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(6) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka koje donese nadležno tijelo može se izjaviti žalba Ministarstvu.

(7) Povjerenstvo iz stavka 4. ovoga članka za državna i privatna lovišta osniva Ministarstvo odnosno za zajednička lovišta nadležno tijelo u koje imenuje najmanje dva člana koji imaju završeni preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij šumarske ili agronomске ili veterinarske struke s položenim kolegijem iz lovstva i najmanje jednim članom kojeg je predložilo Ministarstvo.

(8) U slučaju produljenja prava lova, do odobrenja lovnogospodarske osnove lovištem će se u idućoj godini gospodariti isto kao u zadnjoj godini važenja lovnogospodarske osnove;

gospodarenje u toj godini smatra se prvom godinom izvršenja lovnogospodarske osnove za iduće razdoblje.

Članak 47.

(1) Program zaštite divljači, kojim se uređuje zaštita i lov divljači na površinama na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta, korisnik površina podnosi Ministarstvu na suglasnost, koja je upravni akt.

(2) Protiv upravnog akta iz stavka 1. ovoga članka, kojim se daje odnosno odbija suglasnost na Program zaštite divljači, nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 55.

(1) Zabranjeno je:

- loviti i uznemiravati ženku dlakave divljači kad je visoko bređa ili dok vodi sitnu mladunčad
- loviti i uznemiravati pernatu divljač tijekom podizanja mladunčadi ili različitih stadija razmnožavanja
- loviti migracijske vrste tijekom razdoblja razmnožavanja ili tijekom njihova povratka u područja u kojima podižu mladunčad
- loviti u vrijeme hibernacije
- uništavati i prisvajati mladunčad te uništavati i oštećivati legla, gnijezda i jaja divljači.

(2) Zabranjeno je oštećivati i uništavati lovnogospodarske i lovnotehničke objekte te oznake granice lovišta.

Članak 66.

(1) Zabranjeno je loviti divljač:

1. načinima i sredstvima kojima se ona masovno uništava
2. korištenjem žive, oslijepljene ili osakaćene životinje kao mamca
3. odašiljačima zvuka
4. električnim i elektroničkim ubojitim ili omamljujućim napravama
5. umjetnim svjetlećim napravama
6. zrcalima i drugim zasljepljujućim napravama
7. napravama za osvjetljavanje cilja
8. optičkim ciljnicima za noćni lov s mogućnošću elektroničkog povećavanja ili pretvaranja slike
9. eksplozivima

10. mrežama koje su načelno ili prema uvjetima uporabe neselektivne
 11. zamkama koje su načelno ili prema uvjetima uporabe neselektivne
 12. samostrijelom
 13. otrovima i otrovnim ili omamljujućim mamcima
 14. istjerivanjem životinja iz skloništa plinom ili dimom
 15. zabranjenim oružjem sukladno propisima kojima se regulira nabava i posjedovanje oružja građana i poluautomatskim oružjem sa spremnikom koji može sadržavati više od dva naboja
 16. za ptice dodatno i stupicama, mrežama, zamkama, kukama i lijepkom
 17. u pojasu 200 m od granice posebno zaštićenih dijelova prirode iz članka 11. stavka 2. točke 4. ovoga Zakona i prolaza koji služe za migraciju divljači preko i ispod autocesta
 18. iz letjelica ili motornih vozila u pokretu, a kad su u pitanju ptice, dodatno i lov iz motornih plovila pri brzini većoj od 5 km/h odnosno 2,7 čv
 19. lovačkim oružjem u pojasu 100 m od granice naselja odnosno 300 m od granice naselja većih od 10.000 stanovnika u nizini i prigorju te 200 m od granice naselja većih od 10.000 stanovnika u brdsko-planinskim područjima
 20. zvijerima i psima koji nisu lovački psi
 21. lukom i strijelom, zračnim oružjem i svim vrstama hladnog oružja
 22. oružjem koje nije lovačko
 23. za vrijeme lovostaja, osim u slučajevima određenim ovim Zakonom
 24. kad je ugrožena poplavom, snježnim nanosima, poledicom, visokim temperaturama, požarom ili na drugi sličan način, osim u svrhu spašavanja.
- (2) Svako držanje sredstava iz stavka 1. točaka od 1. do 13. ovoga članka izvan stambenog objekta, a unutar lovišta smatra se lovom, osim ako je za uporabu tih sredstava izdano posebno dopuštenje.
- (3) Pod uvjetom da ne postoje druge pogodne mogućnosti te da odstupanje neće štetiti održavanju populacije divljači, Ministarstvo može dopustiti odstupanje od odredbi stavka 1. ovoga članka:
- u interesu zaštite divljih vrsta biljaka i životinja te očuvanja prirodnih staništa
 - radi sprječavanja ozbiljne štete, posebice na usjevima, stoci, šumama, ribnjacima i vodama te ostalim oblicima imovine
 - u interesu javnog zdravlja, sigurnost ljudi i imovine ili zbog ostalih razloga prevladavajućeg javnog interesa, uključujući interese socijalne ili gospodarske prirode te korisnih posljedica od primarnog značenja za divljač

– za potrebe znanstvenoistraživačkih i znanstveno-nastavnih ustanova čiji je osnivač Republika Hrvatska

– ako je potrebno provesti mjere propisane člankom 54. točkom 8. ili člankom 63. stavkom 1. i člankom 64. ovoga Zakona.

(4) Dopuštenje za iznimnu uporabu sredstava iz stavka 1. točaka od 1. do 18. ovoga članka donosi Ministarstvo, uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove zaštite prirode.

(5) Ministarstvo nadležno za poslove zaštite prirode dužno je dati svoju prethodnu suglasnost u roku od 30 dana od dana primitka zahtjeva.

(6) Prethodnu suglasnost iz stavka 4. ovoga članka nije potrebno ishoditi ako se radi o upotrebi optičkih ciljnika za noćni lov za lov svinje divlje, lisice i čaglja izvan zaštićenih dijelova prirode.

(7) Zabranjen je lov krupne divljači skupnim lovom i sa psima, osim svinje divlje.

(8) Dopušteno je:

1. u pojedinačnom lovu na jelena običnog, jelena lopatara, jelena aksisa, srnu običnu, lisicu i čaglja upotrebljavati rikalice, vapke i piske kao pomoćna sredstva u lovu

2. loviti puha velikog na tradicionalan način puholovkom (škrinjica)

3. radi razmnožavanja divljači umjetnim načinom, naseljavanja u druga lovišta, prodaje te primjene lijekova i cjepiva divljač hvatati mrežama, lovkama i omamljujućim sredstvima tako da ostane živa.

(9) Protiv akata iz stavaka 3. i 4. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(10) Lovostaj po vrstama divljači, ovisno o njihovim svojstvima i uvjetima u kojim ona obitava, propisuje ministar pravilnikom.

Članak 67.

(1) Divljač smije loviti lovac koji ima uza se važeću lovačku iskaznicu i prethodno izdano pisano dopuštenje lovoovlaštenika.

(2) Divljač smije odstrjeljivati lovac koji uz navedeno u stavku 1. ovoga članka ima uza se i važeći oružni list za držanje i nošenje oružja u svrhu lova.

(3) Zabranjeno je kretanje lovištem s oružjem bez prethodno izdanog pisanog dopuštenja lovoovlaštenika uza se.

(4) Lovačku iskaznicu izdaje HLS.

(5) HLS smije izdati lovačku iskaznicu osobi koja je položila lovački ispit i navršila 17 godina i šest mjeseci života.

(6) Iznimno od odredbi stavka 1. ovoga članka, osobama koje posjeduju lovačku iskaznicu do navršanih 18 godina pisano dopuštenje lovoovlaštenika smije se izdati samo uz pisanu suglasnost roditelja ili skrbnika.

(7) Uvjete i način lova, nošenje lovačkog oružja, obrazac lovačke iskaznice te način izdavanja lovačke iskaznice, obrasca dopuštenja za lov i evidencije o obavljenom lovu ministar propisuje pravilnikom.

Članak 72.

(1) Vrhunski trofej divljači zabranjeno je trajno iznijeti iz Republike Hrvatske.

(2) Vrhunski trofej divljači otkupljuje Republika Hrvatska prema odštetnom cjeniku koji donosi ministar (u daljnjem tekstu: Odštetni cjenik), a čuva se u lovačkom muzeju HLS-a.

(3) Vrhunski trofej divljači potvrđuje i o prigovorima na ocjenu trofeja divljači komisije iz članka 71. stavka 2. ovoga Zakona rješava Nacionalno povjerenstvo za ocjenu trofeja i izložbe.

(4) Nacionalno povjerenstvo za ocjenu trofeja i izložbe iz stavka 3. ovoga članka imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra na rok od četiri godine, a sastav i članove predlaže HLS iz redova istaknutih stručnjaka za predmetno područje.

(5) Trofeji divljači koji se nalaze u skupini pet točaka manjoj od vrhunskog trofeja divljači mogu se iznositi iz Republike Hrvatske ako ih je ocijenilo Nacionalno povjerenstvo za ocjenu trofeja i izložbe.

(6) Odštetni cjenik iz stavka 2. ovoga članka kojim se određuje visina naknade za štetu počinjenu na divljači te mjerila i kriterij za naknadu štete na divljači i lovištu ministar propisuje pravilnikom.

Članak 73.

(1) Lovački ispit, ispit za lovočuvara i ispit za ocjenjivača trofeja divljači polažu se kod pravnih osoba koje za to ovlasti Ministarstvo.

(2) O davanju ovlaštenja iz stavka 1. ovoga članka na temelju podnesenog zahtjeva Ministarstvo odlučuje rješenjem.

(3) Osobama koje su tijekom višeg ili visokog obrazovanja završile odgovarajući studijski program iz lovstva HLS će izdati uvjerenje o položenom lovačkom ispitu.

(4) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

(5) Program osposobljavanja za lovca, lovočuvara i ocjenjivača trofeja, način polaganja lovačkog ispita, ispita za ocjenjivača trofeja i ispita za lovočuvara, način izdavanja uvjerenja, oblik uvjerenja, oblik, sadržaj i način vođenja upisnika o izdanim uvjerenjima o osposobljenosti za lovca, lovočuvara i ocjenjivača trofeja ministar propisuje pravilnikom.

Članak 74.

(1) Ulovljena, ranjena i uginula divljač te njezini dijelovi pripadaju lovoovlašteniku, a na površini na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta korisniku te površine.

(2) Osoba koja je uočila mrtvu, ozlijeđenu ili bolesnu divljač te napuštenu mladunčad divljači dužna je bez premještanja divljači o tome odmah obavijestiti lovoovlaštenika odnosno korisnika površine na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta.

(3) Svako premještanje (prenošenje, prevoženje) divljači ili dijelova divljači bez propisane dokumentacije je protuzakonito.

Članak 75.

(1) Odstrijeljena i na drugi način stečena divljač smije se pomicati s mjesta izlučenja odnosno prenositi ili prevoziti tijekom trajanja lova do završetka lova samo ako je označena odgovarajućom oznakom u skladu s odredbama pravilnika iz stavka 11. ovoga članka.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, divljač stradal u prometu dopušteno je pomicati od mjesta stradavanja nakon obavljenog policijskog očevida, uz obvezu ishođenja odgovarajuće oznake u roku od osam dana.

(3) Divljač i njezini dijelovi nakon završetka lova ili na drugi način stečena divljač i njezini dijelovi smiju se držati, prenositi ili prevoziti uz potvrdu o podrijetlu divljači i njezinih dijelova u skladu s odredbama pravilnika iz stavka 11. ovoga članka.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, ocijenjeni trofeji divljači smiju se držati, prenositi ili prevoziti samo uz trofejni list.

(5) Potvrdu o podrijetlu divljači i njezinih dijelova iz stavka 1. ovoga članka izdaje lovoovlaštenik odnosno korisnik površine na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta.

(6) Divljač i njezini dijelovi namijenjeni prehrani ljudi smiju se stavljati na tržište ako potječu iz objekta u skladu s odredbama posebnih propisa kojima je uređeno područje o hrani.

(7) Divljač i njezini dijelovi koji nisu namijenjeni prehrani ljudi mogu se stavljati u promet (prodaja, prerada, izvoz iz Republike Hrvatske) ako udovoljavaju odredbama posebnih propisa kojima je uređeno područje o veterinarstvu.

(8) Na uvoz i izvoz divljači i dijelova divljači primjenjuju se odredbe ovoga Zakona i posebnih propisa.

(9) Dopuštena je trgovina s divljači koja je na popisu vrsta koji se nalazi u prilogu I. DIO A pravilnika iz stavka 11. ovoga članka.

(10) Iznimno od odredbi stavka 9. ovoga članka, može se izdati odobrenje za prijevoz za prodaju, držanje za prodaju i nuđenje za prodaju divljači s popisa vrsta iz priloga I. DIO B pravilnika iz stavka 11. ovoga članka, uz prethodno savjetovanje s Europskom komisijom.

(11) Obrazac potvrde o podrijetlu divljači i njezinih dijelova i način označavanja divljači ministar propisuje pravilnikom.

Članak 76.

(1) Lovoovlaštenik, fizička i pravna osoba kojoj divljač može prouzročiti direktnu imovinsku štetu (u daljnjem tekstu: oštećenik) dužni su poduzimati sve prijeko potrebne mjere radi sprječavanja štete koju divljač može počinuti ljudima ili imovini.

(2) U pogledu uzroka i odgovornosti za štetu važe odredbe zakona kojim se uređuju obvezni odnosi, ako ovaj Zakon ne propisuje drugačije.

Članak 77.

(1) Mjere za sprječavanje štete od divljači jesu:

- smanjivanje broja divljači do brojnog stanja koje se može uzgajati u lovištu
- osiguravanje dovoljno vode i hrane za divljač u lovištu
- čuvanje usjeva i nasada
- izgon divljači s ugroženog zemljišta
- uporaba mehaničkih, električnih i kemijskih zaštitnih sredstava, vidljivih i zvučnih plašila, elektronskih detektora divljači, kao i ostale uobičajene mjere zaštite za određeno područje i vrstu divljači.

(2) Nadležno tijelo utvrđuje uobičajene mjere iz stavka 1. ovoga članka za područje svoje nadležnosti koje je dužan provoditi lovoovlaštenik i javno ih objavljuje najkasnije do 31. ožujka za iduću lovnu godinu.

(3) Za provedbu mjera iz stavka 2. ovoga članka nadležno tijelo je ovlašteno:

1. zabraniti lov pojedine vrste divljači radi zaštite njezina brojnog stanja, zaštite poljoprivrednih usjeva, pojave kemijskog, biološkog ili radiološkog zagađivanja
2. dopustiti provedbu sanitarnog ili redukcijskog odstrela te izlučenje divljači, osim ptica, s površina na kojima ugrožava sigurnost ljudi i imovine ili na kojima prema drugim propisima ne smije obitavati pravnoj ili fizičkoj osobi (obrtniku) osposobljenoj za lov. Dopuštenjem se propisuje i visina odstrela te raspolaganje s odstrijeljenom divljači i njezinim dijelovima
3. donijeti rješenje o smanjenju brojnog stanja pojedine vrste divljači, osim ptica, koja ugrožava zdravlje ljudi, stoke, druge divljači, drugih životinjskih vrsta ili čini drugu štetu, ako mjere za sprječavanje šteta od divljači nisu dovoljno uspješne ili ne bi bile gospodarski opravdane.

(4) Protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka može se izjaviti žalba Ministarstvu.

Članak 79.

(1) Sprječavanje šteta u lovištima osigurava se poduzimanjem sljedećih radnji:

1. oštećenik je dužan na primjeren način i na svoj trošak kao dobar gospodar poduzeti mjere, dopuštene radnje i zahvate u svrhu zaštite svoje imovine od nastanka takve štete
2. dopuštene radnje i zahvati su ograđivanje dobara, ciljano čuvanje dobara i istjerivanje divljači, provedba agrotehničkih mjera, priopćavanje bez odgađanja o započetoj šteti i okolnostima koje mogu utjecati na poduzimanje mjera za sprječavanje šteta te upotrebljavanje mehaničkih, električnih i kemijskih zaštitnih sredstava koja je na zahtjev oštećenika dužan osigurati lovoovlaštenik.

(2) Oštećenik koji ne poduzima mjere, dopuštene radnje i zahvate te ne dopusti lovoovlašteniku provođenje mjera kojima se sprječava nastanak štete od divljači ili odstrani sredstva za sprječavanje štete, namjerno oštetiti ili odstrani objekte koji služe za sprječavanje šteta nema pravo na naknadu štete koju prouzroči divljač.

Članak 80.

(1) Za štetu koju prouzroči divljač u lovištu odgovara lovoovlaštenik, ako je oštećenik poduzeo radnje iz članka 79. stavka 1. ovoga Zakona te kao dobar gospodar zaštitio svoju imovinu od nastanka štete navedene u članku 78. ovoga Zakona.

(2) Lovoovlaštenik ne odgovara za štetu nastalu na dobrima koja nisu uklonjena najkasnije mjesec dana od isteka agrotehničkog roka za berbu ili žetvu uroda.

(3) Za štetu na divljači koja je prouzročena na način iz članka 78. točke 3. ovoga Zakona odgovara počinitelj tih radnji odnosno vlasnik stvari ili životinje od kojih potječe takva šteta bez obzira na krivnju (objektivna odgovornost) te se ta šteta nadoknađuje lovoovlašteniku, prema Odštetnom cjeniku.

(4) Za štetu na lovnogospodarskim i lovnotehničkim objektima odgovara počinitelj tih radnji odnosno vlasnik stvari ili životinje od kojih potječe takva šteta bez obzira na krivnju (objektivna odgovornost) te se ta šteta nadoknađuje lovoovlašteniku, prema Odštetnom cjeniku.

(5) Ako lovoovlaštenik ne pokrene postupak za naknadu štete iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, a radi se o šteti većih razmjera, takav će postupak u ime Republike Hrvatske pokrenuti nadležno državno odvjetništvo na zahtjev Ministarstva. Ako predmetne štete počini lovoovlaštenik, postupak za naknadu štete pokrenut će Republika Hrvatska na zahtjev Ministarstva putem nadležnog državnog odvjetništva u roku od 30 dana od dana saznanja za štetu.

(6) Za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se na sljedeći način:

– vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi

– lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova.

(7) Lovoovlaštenik je dužan radi smanjenja i otklanjanja mogućnosti nastanka štete nastale naletom vozila na divljač pratiti migraciju divljači te o tome jednom godišnje dostaviti izvješće pravnoj osobi koja upravlja cestama opisanom granicom lovišta.

(8) Za štetu koju prilikom lova divljači počine lovci i lovački psi koji sudjeluju u lovu odgovoran je lovoovlaštenik, s tim da lovoovlaštenik ima pravo regresa od lovaca koji su prouzročili štetu.

Članak 82.

(1) Za štete iz članka 78. točaka 1. i 2. ovoga Zakona oštećenici su se dužni u roku od sedam dana od dana nastanka štete pisanim putem obratiti lovoovlašteniku na čijem se području šteta dogodila, s tim da je lovoovlaštenik dužan u daljnjem roku od sedam dana odgovoriti oštećeniku. (Temeljem Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I-3251/2023 od 8. listopada 2024. stavak je ukinut s danom 1. ožujka 2025.).

(2) Nakon isteka rokova iz stavka 1. ovoga članka oštećenik je dužan u daljnjem roku od 30 dana predložiti lovoovlašteniku sklapanje sporazuma o naknadi štete, a lovoovlaštenik je dužan na takav prijedlog oštećenika odgovoriti u daljnjem roku od 30 dana te ako dođe do sklapanja sporazuma, taj sporazum predstavlja ovršnu ispravu.

(3) Nakon isteka rokova iz stavaka 1. i 2. ovoga članka i ako ne dođe do sklapanja sporazuma iz stavka 2. ovoga članka, oštećenik se može obratiti tužbom radi naknade štete nadležnom sudu najkasnije u roku od tri godine od dana nastanka štete. Nadležni sud odbacit će tužbu ako oštećenik nije postupio na način naveden u stavcima 1. i 2. ovoga članka.

Članak 91.

(1) O utvrđenim činjenicama lovni inspektor sastavlja zapisnik.

(2) Ako lovni inspektor u postupku inspeksijskog nadzora utvrdi povrede ovoga Zakona ili propisa donesenih na temelju njega, rješenjem će narediti otklanjanje utvrđenih nepravilnosti i nedostataka u određenom roku.

(3) Rješenje iz stavka 2. ovoga članka lovni inspektor donosi bez odgađanja, a najkasnije u roku od osam dana od dana završetka nadzora.

(4) Lovni inspektor će donijeti usmeno rješenje i odmah usmeno narediti njegovo izvršenje kada utvrdi kako pravna ili fizička osoba obavlja djelatnost suprotno izvršnoj zaštitnoj mjeri zabrane obavljanja djelatnosti, donesenoj u upravnom ili prekršajnom postupku, kada je potrebno poduzeti hitne mjere radi osiguranja javnog reda i sigurnosti, radi otklanjanja neposredne opasnosti za život i zdravlje ljudi ili imovine veće vrijednosti.

(5) Ako lovni inspektor utvrdi kako je povredom propisa počinjen prekršaj ili kazneno djelo, uz zapisnik i rješenje za donošenje kojega je ovlašten, dužan je bez odgode, a najkasnije u roku od 15 dana od dana završetka nadzora, izdati prekršajni nalog prema posebnom zakonu ili podnijeti optužni prijedlog ili kaznenu prijavu zbog počinjenja kaznenog djela.

Članak 92.

(1) Novčanom kaznom od 30.000,00 do 70.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj lovoovlaštenik:

1. ako prenese pravo lova suprotno odredbi članka 21. stavka 4. ovoga Zakona
2. ako izvršava pravo lova bez odobrenog lovnogospodarskog plana (članak 43. stavak 2.)
3. ako gospodari s divljači suprotno odredbama nacionalnog i akcijskog plana gospodarenja pojedinim vrstama divljači (članak 44. stavak 5.)
4. ako ne provodi lovnogospodarske planove (48. stavak 2.)
5. ako ne obavi reviziju lovnogospodarskih planova kad su se trajno ili bitno izmijenili uvjeti i okolnosti na kojima se temelji lovnogospodarski plan (članak 50. stavak 1.)
6. ako uvede novu vrstu divljači suprotno odredbi članka 53. stavka 1. ovoga Zakona
7. ako uzgaja divljač u broju kojim se narušavaju prirodni odnosi staništa i divljači (članak 54. stavak 1. točka 4.)

8. ako lovi ili uznemirava ženku dlakave divljači kad je visoko bređa ili dok vodi sitnu mladunčad te pernatu divljač tijekom podizanja mladunčadi ili različitih stadija razmnožavanja; ako lovi migracijske vrste tijekom razdoblja razmnožavanja ili tijekom njihova povratka u područje u kojem podižu mladunčad; ako lovi za vrijeme hibernacije; ako uništava i prisvaja mladunčad te uništava i oštećuje legla, gnijezda i jaja divljači (članak 55. stavak 1.)
9. ako nema stručnu službu za provedbu lovnogospodarskih planova (članak 57. stavak 1.)
10. ako nema lovočuvarsku službu (članak 58. stavak 1.)
11. ako nema lovника (članak 59. stavak 1.)
12. ako lovi ili dopusti lov divljači u lovištu suprotno lovnogospodarskim planovima (članak 60. stavak 2.)
13. ako lovi smeđeg medvjeda, mačku divlju ili dabra suprotno odredbi članka 60. stavka 3. ovoga Zakona
14. ako bez odgode ne prijavi lovnom inspektoru odstrel ranjene ili bolesne divljači u vrijeme lovostaja i u vrijeme trajanja privremene zabrane lova divljači uz priloženo uvjerenje nadležne veterinarske službe (članak 62. stavci 1. i 2.)
15. ako ne izvrši naredbu o smanjenju brojnog stanja pojedine vrste divljači (članak 64.)
16. ako lovi ili dopusti lov divljači kada je ugrožena poplavom, snježnim nanosima, poledicom, visokim temperaturama, požarom ili na drugi sličan način, osim u svrhu spašavanja (članak 66. stavak 1. točka 24.)
17. ako lovi ili dopusti lov krupne divljači skupnim lovom i sa psima, osim svinje divlje (članak 66. stavak 7.)
18. ako lovi ili dopusti lov osobi koja nema uza se važeću lovačku iskaznicu i izdano pisano dopuštenje za lov divljači (članak 67. stavak 1.)
19. ako odstreljuje ili dopusti odstrel divljači lovcu koji nema uza se važeći oružni list za držanje i nošenje oružja u svrhu lova (članak 67. stavak 2.)
20. ako ne izdaje dokumentaciju u skladu s podzakonskim propisom iz članka 67. stavka 6. ovoga Zakona
21. ako lovi ili dopusti lov divljači lovačkim oružjem ili lovačkim nabojima koji ne odgovaraju snazi ili otpornosti pojedine vrste divljači ili suprotno podzakonskom propisu (članak 68. stavci od 1. do 4.)
22. ako trguje s divljači koja nije na popisu vrsta koji se nalazi u prilogu I. pravilnika iz stavka 11. ovoga članka ili prevozi za prodaju, drži za prodaju ili nudi za prodaju divljač bez izdanog odobrenja (članak 75. stavci 9. i 10.)
23. ako lovnom inspektoru ne omogući provedbu inspeksijskog nadzora ili mu ne pruži potrebne podatke i obavijesti (članak 87.)
24. ako ne postupi prema rješenju lovnog inspektora (članak 91. stavak 2.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 2., 3., 4., 5., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23. i 24. ovoga članka kaznit će se korisnik površine na kojoj je zabranjeno ustanovljivanje lovišta kaznom od 10.000,00 do 30.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavaka 1. i 2. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 5000,00 do 10.000,00 kuna.

Članak 93.

(1) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj lovoovlaštenik:

1. ako vidljivo na određenim mjestima ne obilježi granice lovišta (članak 13. stavak 4.)
2. ako lovi bez uplaćenih sredstava (članak 30. stavak 3. i članak 41. stavak 4.)
3. ako ne donese lovnogospodarsku osnovu u propisanom roku (članak 45. stavci 1. i 2.)
4. ako ne donese program uzgoja divljači u propisanom roku (članak 46. stavak 2.)
5. ako povjeri izradu lovnogospodarskih planova te njihovih revizija pravnoj ili fizičkoj osobi koja nije licencirana (članak 49. stavak 1.)
6. ako u roku ne dostavi propisane podatke za Središnju lovnu evidenciju (članak 51. stavak 3.)
7. ako ne smanjuje broj divljači koja čini štetu drugoj divljači i ostalim životinjskim vrstama, usjevima, stoci, šumama, ribnjacima, drugim vodama i ostaloj imovini na podnošljiv broj (članak 54. stavak 1. točka 8.)
8. ako ne spašava divljač od elementarnih nepogoda (članak 54. stavak 1. točka 9.)
9. ako ne podiže i ne održava lovnogospodarske i lovnotehničke objekte (članak 54. stavak 1. točka 11.)
10. ako ne postupi u skladu s rješenjem Ministarstva (članak 63. stavci 1. i 7.)
11. ako ne omogući u lovištu rad znanstvenoistraživačkih i znanstveno-nastavnih ustanova (članak 65. stavak 1.)
12. ako lovi ili dopusti lov sa psom suprotno podzakonskom propisu iz članka 69. stavka 4. ovoga Zakona
13. ako lovi ili dopusti lov s pticom grabljivicom suprotno podzakonskom propisu iz članka 70. stavka 4. ovoga Zakona
14. ako ne ocijeni trofej divljači, iznosi, omogući ili dopusti iznijeti trofej divljači iz Republike Hrvatske bez propisanog trofejnog lista odnosno ne vodi propisanu evidenciju o trofejima divljači (članak 71. stavci 1., 3. i 4.)
15. ako odstrijeljenu i na drugi način stečenu divljač pomiče s mjesta izlučenja odnosno prevozi ili prenosi tijekom trajanja lova do završetka lova bez označavanja odgovarajućom oznakom (članak 75. stavak 1.)

16. ako divljač ili njezine dijelove nakon završetka lova ili na drugi način stečenu divljač ili njezine dijelove drži, prevozi ili prenosi bez potvrde o podrijetlu divljači i njezinih dijelova (članak 75. stavak 3.)

17. ako ocijenjene trofeje divljači drži, prenosi ili prevozi bez trofejnog lista (članak 75. stavak 4.)

18. ako ne izdaje potvrdu o podrijetlu divljači i njezinih dijelova na propisan način (članak 75. stavci 5. i 11.)

19. ako ne poduzima prijeko potrebne mjere za sprječavanje šteta od divljači (članak 76. stavak 1.)

20. ako ne postupi po rješenju nadležnog tijela (članak 77. stavak 3.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 5., 7., 8., 10., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19. i 20. ovoga članka te ako na površinama na kojima je zabranjeno ustanovljivanje lovišta lovi divljač bez registracije za obavljanje lova ili povjeri lov pravnoj ili fizičkoj osobi koja nije registrirana (članak 20. stavak 2.) kaznit će se korisnik te površine kaznom od 7000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavaka 1. i 2. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 3000,00 do 7000,00 kuna.

Članak 94.

(1) Novčanom kaznom od 7000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba i fizička osoba (obrtnik) koja obavlja stručne poslove u provedbi lovnogospodarskih planova ako:

1. ne provodi lovnogospodarske planove (članak 48. stavak 2.)

2. u roku ne dostavi propisane podatke iz članka 51. stavka 3. ovoga Zakona

3. stručne poslove obavlja protivno odredbama članka 57. stavaka 3. i 4. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 2000,00 do 5000,00 kuna.

(3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba koja obavlja stručne poslove u provedbi lovnogospodarskih planova novčanom kaznom od 5000,00 do 15.000,00 kuna.

Članak 95.

Novčanom kaznom od 3000,00 do 7000,00 kuna kaznit će se za prekršaj lovočuvar ako obavlja dužnost suprotno odredbama članka 58. stavaka od 2. do 5. ovoga Zakona.

Članak 96.

Novčanom kaznom od 3000,00 do 7000,00 kuna kaznit će se za prekršaj lovnik ako obavlja dužnost suprotno odredbama članka 59. stavaka 3. i 5. ovoga Zakona.

Članak 98.

(1) Novčanom kaznom od 5000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja nije lovoovlaštenik:

1. ako lovi ili uznemirava ženku dlakave divljači kada je visoko bređa ili dok vodi sitnu mladunčad ili pernatu divljač, dok sjedi na jajima ili dok hrani mladunčad, za vrijeme hibernacije te ako uništava ili dopusti uništavanje ili prisvajanje mladunčadi, uništavanje ili oštećivanje legla, gnijezda ili jaja divljači (članak 55. stavak 1.)

2. ako oštećuje ili uništava lovnogospodarske ili lovnotehničke objekte ili znakove granica lovišta (članak 55. stavak 2.)

3. ako vlasnici pse i mačke odnosno pastiri pastirske pse puštaju da se kreću lovištem suprotno odredbama članka 56. stavka 2. ovoga Zakona

4. ako provodi rad od utjecaja na divljač bez dopuštenja Ministarstva (članak 65. stavak 2.)

5. ako ne obilježi površine na kojima se obavlja znanstvenoistraživački ili znanstveno-nastavni rad i ako o tom radu za proteklu godinu u roku ne podnese izvješće Ministarstvu (članak 65. stavak 4.)

6. ako lovi divljač kada je ugrožena poplavom, snježnim nanosima, poledicom, visokim temperaturama, požarom ili na drugi sličan način, osim u svrhu spašavanja (članak 66. stavak 1. točka 24.)

7. ako lovi krupnu divljač skupnim lovom i sa psima, osim svinje divlje (članak 66. stavak 7.)

8. ako trofej divljači iznosi iz Republike Hrvatske bez propisanog trofejnog lista (članak 71. stavak 3.)

9. ako odstrijeljenu i na drugi način stečenu divljač pomiče s mjesta izlučenja odnosno prevozi ili prenosi tijekom trajanja lova do završetka lova, bez označavanja odgovarajućom oznakom (članak 75. stavak 1.)

10. ako divljač ili njezine dijelove nakon završetka lova ili na drugi način stečenu divljač ili njezine dijelove drži, prevozi ili prenosi bez potvrde o podrijetlu divljači i njezinih dijelova (članak 75. stavak 3.)

11. ako ocijenjene trofeje divljači drži, prenosi ili prevozi bez trofejnog lista (članak 75. stavak 4.)

12. ako trguje s divljači koja nije na popisu vrsta koji se nalazi u prilogu I. pravilnika iz stavka 11. ovoga članka ili prevozi za prodaju, drži za prodaju ili nudi za prodaju divljač bez izdanog odobrenja (članak 75. stavci 9. i 10.)

13. ako ne dopusti lovoovlašteniku provođenje mjera za sprječavanje šteta od divljači ili odstranjuje sredstva za sprječavanje štete, namjerno oštetiti ili odstrani objekte koji služe za sprječavanje štete (članak 79. stavak 2.)

14. ako lovnom inspektoru ne omogući provedbu inspeksijskog nadzora ili mu ne pruži potrebne podatke i obavijesti (članak 87.)

15. ako ne postupi prema rješenju lovnog inspektora (članak 91. stavak 2.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 3000,00 do 5000,00 kuna.

(3) Novčanom kaznom od 5000,00 do 15.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba koja nije lovoovlaštenik:

1. ako lovi ili uznemirava ženku dlakave divljači kada je visoko bređa ili dok vodi sitnu mladunčad ili pernatu divljač, dok sjedi na jajima ili dok hrani mladunčad, za vrijeme hibernacije te uništava ili dopusti uništavanje ili prisvajanje mladunčadi, uništavanje ili oštećivanje legla, gnijezda ili jaja divljači (članak 55. stavak 1.)

2. ako oštećuje ili uništava lovnogospodarske ili lovnotehničke objekte ili znakove granica lovišta (članak 55. stavak 2.)

3. ako vlasnici pse i mačke odnosno pastiri pastirske pse puštaju da se kreću lovištem suprotno odredbama članka 56. stavka 2. ovoga Zakona

4. ako lovi divljač kada je ugrožena poplavom, snježnim nanosima, poledicom, visokim temperaturama, požarom ili na drugi sličan način, osim u svrhu spašavanja (članak 66. stavak 1. točka 24.)

5. ako lovi krupnu divljač skupnim lovom i sa psima, osim svinje divlje (članak 66. stavak 7.)

6. ako lovi divljač bez uza se važeće lovačke iskaznice i prethodno izdanog pisanog dopuštenja lovoovlaštenika (članak 67. stavak 1.)

7. ako odstreljuje divljač, a nema uza se važeći oružni list za držanje i nošenje oružja u svrhu lova (članak 67. stavak 2.)

8. ako se bez pisanog dopuštenja lovoovlaštenika uza se kreće lovištem s oružjem (članak 67. stavak 3.)

9. ako lovi divljač lovačkim oružjem ili lovačkim nabojima koji ne odgovaraju snazi ili otpornosti pojedine vrste divljači ili suprotno podzakonskom propisu (članak 68. stavci od 1. do 4.)

10. ako lovi sa psom suprotno podzakonskom propisu iz članka 69. stavka 4. ovoga Zakona

11. ako lovi s pticom grabljivicom suprotno podzakonskom propisu iz članka 70. stavka 4. ovoga Zakona

12. ako ne omogući ocjenjivanje stečenog trofeja divljači, a koji podliježe vrednovanju (članak 71. stavak 1.)

13. ako trofej divljači iznosi iz Republike Hrvatske bez propisanog trofejnog lista (članak 71. stavak 3.)

14. ako odstrijeljenu i na drugi način stečenu divljač pomiče s mjesta izlučenja odnosno prevozi ili prenosi tijekom trajanja lova do završetka lova bez označavanja odgovarajućom oznakom (članak 75. stavak 1.)

15. ako divljač ili njezine dijelove nakon završetka lova ili na drugi način stečenu divljač ili njezine dijelove drži, prevozi ili prenosi bez potvrde o podrijetlu divljači i njezinih dijelova (članak 75. stavak 3.)

16. ako ocijenjene trofeje divljači drži, prenosi ili prevozi bez trofejnog lista (članak 75. stavak 4.)

17. ako trguje s divljači koja nije na popisu vrsta koji se nalazi u prilogu I. pravilnika iz stavka 11. ovoga članka ili prevozi za prodaju, drži za prodaju ili nudi za prodaju divljač bez izdanog odobrenja (članak 75. stavci 9. i 10.)

18. ako ne dopusti lovoovlašteniku provođenje mjera za sprječavanje šteta od divljači ili odstranjuje sredstva za sprječavanje štete, namjerno ošteti ili odstrani objekte koji služe za sprječavanje štete (članak 79. stavak 2.)

19. ako lovnom inspektoru ne omogući provedbu inspekcijskog nadzora ili mu ne pruži potrebne podatke i obavijesti (članak 87.)

20. ako ne postupi prema rješenju lovnog inspektora (članak 91. stavak 2.).

Članak 99.

Za prekršaj iz članka 92. stavka 1. točaka 2., 3., 8., 12., 13., 16., 17., 18., 19., 20., 21., članka 93. stavka 1. točaka od 11. do 17. i članka 98. stavka 3. točaka 1., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15. i 16. ovoga Zakona počinitelju se uz novčanu kaznu mogu izreći i zaštitne mjere:

– oduzimanja lovačke iskaznice u trajanju od jednog mjeseca do dvije godine

– zabrane lova za fizičku osobu odnosno obavljanje djelatnosti lova lovoovlašteniku u trajanju od jednog mjeseca do dvije godine.